

Als ge begrijpt wat ik bedoel!!

Blijspel in 4 bedrijven.  
voor 5 dames en 4 heren

door  
Willy Gilis

2017

## **Personages : 5 dames 4 heren**

Meid Chantal : 40 jaar

Moeder Yvonne :50- 55 jaar.;

Vader André : 55 jaar

Dochter Lieselot :30 jaar .

Huisschilder Vincent : 30-40 jaar.

Tante Floor: zuster van Yvonne 72 jaar.

Hervé de baas van Lieselot: Homo 40 -50 jaar

Chris vriendin van Lieselot. : 20-40jaar

Otto Baumhakker : Oostenrijkse vriend van Floor 50-70 jaar

## **Decor: Huiskamer**

Achter : Schuifdeur naar de tuin. Picassoachtig portret tegen de muur.

Links: Deur naar de hal , van waaruit men naar buiten en naar de slaapkamers kan.

Rechts : Muurtje waar achter we de keuken zien en waar men naar buiten kan.

Alles naar eigen mogelijkheden en ruimte .

**Korte inhoud :**

Lieselot wordt dertig jaar en geeft een barbecue in de tuin. Buiten haar vrienden is ook nog haar baas meneer Jacket en haar meter tante Floor uitgenodigd. Moeder Yvonne wil dat alles prima verloopt en zet haar man André en Chantal de meid stevig aan het werk. Vincent de belastingcontroleur, die in de weekends, in 't zwart, graag iets bijverdiend komt juist dit weekend de kamer van Lieselot behangen. Chantal de meid die de veertig al voorbij is ziet wel iets in de schilder. Tante Floor is een echte Tirol fan en heeft voor Lieselot een chalet gekocht in Oostenrijk, er zijn wel een paar voorwaarde aan verbonden. Meneer Jacky laat duidelijk merken dat hij voor de mannen is. En Lieselot stelt Chris, haar lesbische vriendin voor. Als er dan tijdens de BBQ een hevig onweder losbarst als de Oostenrijkse vriend van Floor, Otto Baumhakker net is toegekomen, er heel wat schade is in de tuin, en heel de nacht moet doorgewerkt worden om alles op te ruimen, klaart alles weer op en hang de lucht weer vol liefde.

## 1<sup>ste</sup> bedrijf.

(We zijn zaterdagmorgen, 25 aug.. 9 uur)

Yvonne : (roept aan de haldeur, ze is gespannen en zenuwachtig) Chantal, wat zijt ge daar boven eigenlijk aan het doen!!?

Chantal : ( off) Ik ben Lieselot haar kamer aan het opruimen madame. Amai hier is wat te zien.

Yvonne: Haast u maar, ge weet toch dat er in de keuken ook nog werk is?

Chantal : (off) Ge kunt misschien al beginnen madame.

Yvonne : Ik moet seffens naar de kapper. En trouwens gij zijt hier de meid, gij!

Chantal : ( off) Ik weet het madame, ik ben de meid .

André : (komt enthousiast uit de keuken met gâteau waar “proficiat Lot 29” op gegarneerd is, laat hem aan Yvonne zien. ) Kijk eens , mooi gedaan éh?

Yvonne : (bekijkt de gâteau ) Proficiat, Lot 29. Wat stelt dat voor?

André : Voor ons Lot hare verjaardag. Gemaakt met echte crème au beurre.

Yvonne : Hoe is het toch mogelijk ! Dat weet als vader nog niet eens hoe oud zijn dochter is .

André : Jawel....

Yvonne : ...Nee André , ge weet het niet, ons Lieselot wordt vandaag 30.

André : Serieus ?

Yvonne : Ja André , vandaag 25 augustus wordt ons Lieselot 30 jaar.

André : Al 30? Dan wordt het stilaan tijd dat ze ne vrijer gaat zoeken.

Yvonne : Ze heeft nog gene vrijer nodig.

André : Yvonne, als ge dertigjaar jong zijt hebt ge wel ne vrijer nodig, wat is me dat nu! Toen gij dertig waart , amai, in de fleur van uwe fladder waart ge toen. Maar da's lang geleden.

Yvonne : (bedoeld André ) Ik ken er nog waar dat gefladder helemaal voorbij is!

André : Hoe zou dat komen?

Yvonne : Of het zou moeten zijn dat hij op een ander fladdert.

André : (terzijde) Mijn vleugels zijn geknipt.

Yvonne : Wablieft?

André : Dat ik die gâteau opnieuw ga garneren .

Yvonne : Ja, die 29 wordt 30 en onze dochter heet Lieselot en niet Lot. Ofwel zet ge hare naam er helemaal op ofwel zet ge er niets op. Verstaan ?

André : Dan zal het niets worden.. Lieselot, dat zijn 8 letters, zoveel crème au beurre heb ik niet meer.

Yvonne : Zet die gâteau in de keuken en ga nu de barbecue klaarmaken.

André : Maar..

Yvonne : André !!

André : Oké, oké..( zet de gâteau in de keuken en komt terug) Wie komt er eigenlijk naar de verjaardagbarbecue van ons dochter?

Yvonne : Zes vrienden en vriendinnen van Lieselot ,meneer Jacket en...

André : Meneer Jacket, die bekakte geverfde mus?

Yvonne : Modeontwerper en eigenaar van “ Boetiek De Roze prins” Ons Lieselot hare baas . En ik vind dat een sympathieke man.

André : (terzijde) Geweldig , 't is juist ne paashaas... Dus we zijn dan met (telt ) ..wij met drie, plus zes vrienden, plus Jacket, is tien.

Yvonne : Elf!

André : Och ja ik was Chantal vergeten.

Yvonne : Chantal is niet bij de gasten, Chantal is personeel.

André : Wie komt er dan nog?

Yvonne: Tante Floor.

André : Tante Floor!? Die oude zaagkont?!!

Yvonne : Floor is wel mijn zuster éh!

André : Daar twijfel ik niet aan. ( terzijde) Dat zeuren zit in de familie.

Yvonne : (onderbreekt hem) Wat zegt ge?

André : Niks. Allee tante Floor is er dus ook weer bij?

Yvonne : Natuurlijk.

André : Ik vind dat nog niet zo natuurlijk. Een mens van 72 tussen al dat jong volk, ze gaat zich niet op haar gemak voelen.

Yvonne : Tante Floor voelt zich overal op haar gemak. Trouwens het is ons Lieselot haar meter.

André : Nooit getrouwd en schatrijk. Altijd hoofdinspecteur bij de federale politie geweest.

Yvonne : Ze heeft een goed pensioen.

André : Een heel dik pensioen . Hopelijk brengt ze een dikke cadeau mee.

Yvonne : Ons Floor komt speciaal met de trein uit Mechelen. ( of andere plaats) Dus houdt uw manieren tegen dat mensje en zijt vriendelijk.

André : Als ik nu straks eens ging vissen en daarna een pint drinken dan kan ik hier niks verkeerd zeggen of doen.

Yvonne : Nee André , op de verjaardag van uw dochter blijft ge thuis . Trouwens gij moet vandaag het vlees van de barbecue bakken en de gasten bedienen.

André : Ik!!?

Yvonne : Ja gij .

André : En wat gaat Chantal doen?

Yvonne : Chantal zal de groenten en sausen voor de barbecue klaarmaken, afwassen en opruimen. Ik ben content dat ze voor ne keer op een zaterdag komt werken.

André : Geef ze vandaag dan maar wat drinkgeld.

Yvonne: Waarom? Als er straks wat over is mag ze wel een stukje mee-eten .

André : Dat gaat niet lukken, ik ben er zeker van dat Floor haar grote Tupperware dozen bij heeft om de overschot mee naar Mechelen te smokkelen .

Yvonne : Ja en dan. (roept aan de hal) Chantal zijt ge daar inslaap gevallen ? Chantal!

André : Laat Chantal toch rustig haar werk doen.

Yvonne : ( roept) Chantal!!

Chantal : (off) Scheelt er iets madame?

Yvonne : Wat zijt ge daar aan het doen?

Chantal : ( off) Ik heb bijna gedaan.

Yvonne : Het zou tijd worden!

André : Dus ik bak het vlees en Chantal zorgt voor de rest.. En wat gaat gij doen?

Yvonne : De vriendelijk gastvrouw spelen.

André : Zet dan uw 's zondagsgezicht maar op.

Yvonne : André ga de rooster van de barbecue afschuren , want die is nog vuil van de vorige keer. En kuis de tuinmeubels af .Allee vooruit zagenvent!

André : Het gaat weer plezant worden, heel den avond naar die mislukte modeontwerper , meneer Jacket, zijn bekakt gezever luisteren, er voor zorgen dat tante Floor hare “Schnaps” op tijd wordt ingeschonken, dat haar chipolataworstje niet verbrand en haar spieringkoteletje met de juiste cuisson gebakken is . Trouwens hebt ge genoeg “Schnaps” in huis?

Yvonne : Maak u maar geen zorgen, ze drinkt ook wijn en whisky. Hervé trouwens ook.

André : Wie?

Yvonne : Meneer Jacket.

André : Die paashaas heet Hervé?

Yvonne : Hervé Jacket. Dus zorg ervoor dat de gasten niets tekort komen. En ik reken erop dat gijzelf geen alcohol drinkt. Want dan begint ge weer te zagen.

André : Dat komt er dan ook nog eens bij. Manieren houden André ! Niet zagen André ! Vriendelijk zijn André! Geen alcohol André !

Yvonne : Aan ne barbecue staan met een stuk in uw voeten is gevaarlijk André!!

André : Vooral als tante Floor na een fles wijn en zeven borrels “Schnaps”, met een stuk in hare kraag tegen mij komt zagen over haar bergtochten in Oostenrijk en met alle geweld de “ Billenkletsdans” wil demonstreren. En hoe meer ze drinkt hoe meer ze over mijne rug wrijft . Man , man, man.. Ik kijk er al naar uit. Trouwens ik dacht dat Floor op het ogenblik in Tirol was.

Yvonne : Ze is gisteren naar huis gekomen, speciaal voor de verjaardag van Lieselot.

André : Dat had ze nu echt niet moeten doen, echt niet. (gaat af via de tuindeuren)

Yvonne : Mannen éh, mannen. (gaat naar de hal en roept) Chantal!

Chantal : (off) Ik kom madame, ik kom.

Yvonne: ( Haar gsm rinkelt en ze neemt op) Ja, met mevrouw Mantels... Vandaag ? Komt er vandaag iemand van “Proper en Net” de slaapkamer behangen ? Maar het is zaterdag.. Meneer, mijn dochter verjaart vandaag... Misschien kunt ge maandag iemand sturen...Hoe? In het weekend kan iemand dat in ’t zwart komen doen? ..Dan kost het 30% minder. Ja, ja ..Wie? Vincent?...Ne belastingcontroleur die in het weekend iets wil bijverdienen !! Ja watte.. Hij werkt proper en we gaan er gene last van hebben? En 30% minder? Laat hem dan maar komen! Hij is al onderweg? Oké , ja dag meneer. ( Gsm gesprek gedaan) Een belastingcontroleur die in ’t zwart bijverdiend. Maakt dat mee.

Chantal : ( komt van de hal, heeft vuile lakens bij.)Voilà madame, ik ben er.

Yvonne : Het zou tijd worden.

Chantal : Amai madame, op Lieselot haar kamer was wat te zien zullen, leeg chips builtjes, bananenschillen, vuil sokken, en een heel serie van die doktersromannetjes. Kent ge dat madame, doktersromannetjes en stationsromannetjes ?

Yvonne : Ja dat ken ik.

Chantal : Niet te doen wat een onzin daar in staat, éh? Allee nu ,wie schrijft zoiets en wie leest zoiets ? (declameert) “ De knappe verpleegster, Manuela, keek door het sleutelgat en werd opgewonden toen ze dokter Rudolf, die van neus keel en oren, met ontbloot bovenlijf voor de spiegel zag staan en.....

Yvonne : (onderbreekt haar) Ja Chantal het is goed zo. Als ge ze graag leest neem ze dan mee naar huis.

Chantal : Thuis heb ik daar geen tijd voor madame. En , euh .. trouwens er staat niks als wat zever in.

Yvonne : Hoe weet gij dat allemaal?

Chantal : Euhm.. Van horen zeggen madame. Ik heb ook proper lakens op haar bed gelegd, want ge weet nooit wie Lotje op hare verjaardag tussen de lakens krijgt éh madame.

Yvonne : Trek die lakens er maar terug af en gooi een grote plastic over de matras .

Chantal : Ne plastic!?! Denkt ge dat ze het zo smerig gaat maken? Amai!

Yvonne : Nee Chantal, ze komen dit weekend haar slaapkamer behangen en de trappenhal schilderen.

Chantal : Dit weekend madame!?

Yvonne : Inderdaad.

Chantal : Het gaat hier druk worden. (de bel gaat) Voilà wat zei ik, druk, druk, druk gaat het worden.

Yvonne : Zorgt gij maar voor ne plastic, zal ik de deur wel opendoen.

Chantal : Heeft madame enig idee waar ik zo ne plastic kan vinden?

Yvonne : Vraag het maar aan meneer André , hij zit achter in de tuin. (gaat af in de hal)

Chantal : Meneer André , ik zeg gewoon Dréke tegen meneer André . (tegen publiek) Dréke het patissierke, braaf manneke. Hij heeft 30 jaar een bakkerswinkel met een heel fijne patisserie gehad en heeft zijn zaak een jaar geleden verkocht. Dus ze zijn hier stinkend rijk . Maar ik moet hier mijne nikkel afdraaien voor een aalmoes . ( af via de tuindeuren en roept) Dréke waar zit ge?

Yvonne : ( komt samen met Vincent op uit de hal) Aan uw kledij te zien zijt gij Vincent de schilder?

Vincent : ( gekleed in gele T shirt en schilderoverall , heeft een draagbare radio- CD speler bij die vol verf hangt) Inderdaad schat , schilder dat is het juiste woord. Soms zegt men ook verver tegen mij , maar ik werk zo keurig en fijn dat ge tegen mij gerust schilder moogt zeggen.

Yvonne : Mijne man wil kunstschilder worden.



Vincent : Serieus?

Yvonne : Toen hij een jaar geleden onze zaak verkocht is hij op de schilderacademie les gaan volgen en nu denkt hij dat hij al kunstschilder is . Maar als hij zagezegd een kunstwerk heeft gemaakt zegt Lieselot, onze dochter, altijd “ Allee onze verver heeft weer geweldig gesmodderd” ( wijst op een schilderij tegen de muur, het stelt een hoofd voor, alla Picasso ) Dat daar is één van zijn zagezegde kunstwerken.

Vincent : Amai madame, chique! Dat heeft uwe man gemaakt?.. Wat stelt het eigenlijk voor?

Yvonne : Volgens hem is het een zelfportret.

Vincent : God lieve deugd ! Maar schat toch! Een zelfportret? Hoe zijt gij op zo ne lelijke vent verliefd kunnen worden?

Yvonne : Ja maar, op dat portret lijkt hij niet echt.

Vincent : Oei. Dan is het ook geen zelfportret.

Yvonne : Dat heb ik hem ook al gezegd.

Vincent : Ik weet zeker schat, dat gij met uw schoon ogen , sensuele blik en stralende glimlach mooiere mannen had kunnen krijgen, en nog altijd kunt krijgen. Als ge begrijpt wat ik bedoel. Zo een lelijke zijt gij nu ook weer niet.

Yvonne : ( fier) Allee merci. Maar dit is geschilderd in de stijl van Picasso , dan moet het er niet op trekken. Allee dat zegt mijne man.

Vincent : Ja, Picasso da's kunst. Hoe lelijker hoe duurder. (bekijkt het schilderij nog eens) Wat lelijkheid betreft zit uwe man al in de buurt , maar aan de kunstwaarde twijfel ik .

Yvonne : Ik ook.

Vincent : Jammer van de dure olieverf, éh schat?

Yvonne : Ik weet het, maar als hij een paar dagen per week het huis uit is en niet aan mijne kop zit te zagen ben ik al content.

Vincent : Hij heeft dus zijn zaak verkocht ? Ge renteniert nu dus?

Yvonne : Eigenlijk wel.

Vincent : Heel wat zwartgeld aan die verkoop overgehouden zeker?

Yvonne : Nogal ja , en ik was in de zaak ingeschreven en trek nu nog wat van de dop.

Vincent : Amai fraude op grote schaal. Jaa dat...

Yvonne : ...We gaan daar over zwijgen, niet?

Vincent : Ja maar fraude schat , fraude.. Amaai!

Yvonne : Ne belastingcontroleur die in het zwart gaat bijverdienen , amaaai .. Ook niet zo proper éh.

Vincent : Heeft mijne baas vertelt dat ik....?

Yvonne : Inderdaad, belastingcontroleur.

Vincent : Dedju toch, ik had nog zo gezegd...

Yvonne : Dus zwartwerker, gij weet iets van mij en ik weet iets van u. Krikkarak ,zo doen ze dat in de politiek ook.

Vincent : Krikkarak...Wat voor een zaak hebt ge gehad?

Yvonne : De beste patisserie, chocolaterie van de streek. Chocolade paashazen een sinterklazen waren mijn man zijn specialiteit.

Vincent : Meer een beeldhouwer dan?

Yvonne : Maar nu schildert hij.

Vincent : Welke stijl prefereert hij?

Yvonne : Wat bedoelt ge?

Vincent : Wat schildert hij het liefst?

Yvonne : (geamuseerd) Hij schildert alle stijlen, behalve de deurstijlen.

Vincent : Allee ge hebt precies ook nog gevoel voor humor, heel belangrijk schat.

Yvonne : (gecharmeerd) Waarom zegt gij schat tegen mij? Ik ben uwe schat toch niet.

Vincent : (geamuseerd) Wat niet is kan nog komen éh, schat.

Yvonne : Och god.

Vincent : Ik zeg tegen alle vrouwen schat, dat is zo een gewoonte van mij. De meeste vrouwen vinden dat fijn, maar ik ben er ook al tegengekomen die mij een toek op mijn muil gaven.

Yvonne : Oei!

Vincent : Ik heb het ooit eens tegen een man gezegd.

Yvonne : En?

Vincent : Moeten gaan lopen schat, niet dat hij mij op mijn muil wou slaan, in tegendeel , hij dacht dat ik iets van hem wou, iets dat hij graag gewild had.

Yvonne : Ja, ja.

Vincent : Vindt gij het erg als ik schat zeg?

Yvonne : (gecharmeerd) Niet echt nee, want het is al héél lang geleden dat er nog iemand "schat" tegen mij heeft gezegd.

Vincent : Serieus madame, een vrouw heeft dat pertang nodig éh?

Yvonne : Inderdaad.

Vincent : Allee zeg, uwe man is ne Picasso in wording, met hem zou ik wel eens een klapje willen doen.

Yvonne : Niks klappen maar doorwerken om hier alles op één weekend gedaan te krijgen.

Vincent : Ik vlieg er seffens tegenaan schat.

Yvonne : Prima. Hebt ge het behangpapier dat we gekozen hebben bij?

Vincent : Alles heb ik bij.

Yvonne : We gaan toch niet te veel last van u hebben éh? Want mijn dochter Lieselot wordt vandaag 30 en geeft een groot tuinfeest.

Vincent : Amai dat valt mee, dan kan ik...

Yvonne : ...We geven een tuinfeest voor haar vrienden.

Vincent : Prima . Dus schat, ik vraag 22 euro per uur. Uitbetaald in cashgeld . Eén gele limonade per uur en om de twee uren een Red Bull . Van Red Bull krijg ik vleugels, als ge begrijpt wat ik bedoel, schat.

Yvonne : Ja maar ge moet niet vliegen.

Vincent : Nee, nee vliegen niet maar misschien wel vo...

Yvonne : (onderbreekt hem) Ge moet schilderen en behangen.

Vincent : Inderdaad dat doe ik , als ge me regelmatig ook nog een zjat koffie met een suikerwafel brengt .

Yvonne : Gij hebt precies veel noten op uwe zang.

Vincent : En ik wil niet gestoord worden , want tijdens het werk luister ik naar de prachtige muziek van... ( zet CD speler op en we horen het "Requiem " van Mozart. Vincent doet trage verfbewegingen)

Yvonne : Wat is dat?

Vincent : ( zet de muziek af) Kent gij dat niet, schat? Da's "Het requiem" van Mozart.. Wolfgang Amadeus Mozart.

Yvonne : "Het requiem"? Begrafenismuziek dus?

Vincent : Ik word daar heel rustig ,wat zeg ik, ik word daar "Zen" van.

Yvonne : Rustig? Zen ? Kunt ge niet beter naar iets luisteren waar wat tempo in zit? Het moet hier vooruit gaan.

Vincent : Natuurlijk madame. Als het vooruit moet gaan zet ik " Eine Kleine Nachtmusiek" van Wolfgang op.

Yvonne : Wolfgang?

Vincent: Amadeus Mozart schat. Geboren in 1756 en gestorven in 1791.

Yvonne : Ik wist niet dat een belastingcontroleur zo slim kon zijn.

Vincent : (laat zijn iPhone zien) Gelezen op Wikipedia . ( zet muziek op, Vincent doet er even snelle verfbewegingen en een dansje bij....En zet de muziek af ) Zo gaat het vooruit éh schat?

Yvonne : Geweldig!

Vincent : ( geeft Yvonne een papier) Asjeblieft poes, ik heb alles opgeschreven. Als gij u aan dit schema houdt , dan gaat het hierboven morgenavond blinken.

Yvonne : Ik hoop het. (leest) Goed gekoelde gele limonade , echte Red-bull ,goede koffie, suikerwafels van Suzy .. En s' avond wilt ge dan ook nog warmeten !!? Amai.

Vincent : ( geamuseerd) En nu ik hier toch bij de beste chocolatier en de streek ben, tussendoor een zelfgemaakte praline gaat er altijd in zullen.

Yvonne : Ja watte!

Chantal : ( komt via de tuindeur binnen , ze heeft een pak gekreukte plastic bij) Dréke heeft me deze plastic gegeven.

Yvonne : Wie heeft u dat gegeven?

Chantal : Meneer André .

Yvonne : Da' s beter. Chantal , hij hier, hij komt dit weekend behangen en verven.

Chantal : Hij?

Vincent : (geeft Chantal een hand) Vincent is de naam, Vincent Latex van het schildersbedrijf "Proper en Net" schat.

Chantal : ( vriendelijk giechelend , gecharmeerd ) Oei, oei..euhm.. schat.. Hallo! (terzijde tegen Yvonne) Hij zegt schat tegen mij.

Yvonne : ( tegen Chantal) Dat zegt hij tegen mij ook.

Chantal : Tegen u? Serieus madame.

Yvonne: Chantal trek de lakens van Lieselot haar bed en gooi er die plastic op. (tegen Vincent) En gij niet meer treuzelen, begin er maar aan.

Vincent : (nervus) Ge zijt mij aan het opjagen madame en hoe meer ge mij opjaagt hoe langer ik naar die rustige muziek zal moeten luisteren.

Yvonne : Ja, ja het is al goed.

André : (komt in de tuindeur)

Vincent : ( kijkt op zijn uurwerk) Mijn uren beginnen vanaf nu te lopen. Vanaf NU!

André : Wie is dat?

Vincent : ( gaan naar André en geeft hem een hand) Ik ben Vincent genoemd naar de beroemde Nederlandse schilder Vincent Van Gogh.

André : Allee gij.

Vincent : Van Gogh ja ,geboren in 1853 , in 1888 sneed hij zijn oor af en in 1890 is hij gestorven, met één oor. Hij schilderde zonnebloemen en Irissen... Tegenwoordig allemaal miljoenen waard . Niet?

André : Meneer is een kenner?

Vincent : Staat allemaal op Wikipedia meneer.

Yvonne : Vooruit kenner, begint gij maar aan uw schilderwerken, uw uren lopen.

Chantal : (tegen Vincent) Komt ge me eerst de lakens helpen aftrekken, schat.

Vincent : Hoe zegt ge?

Chantal : De lakens van Lieselot haar bed.. Aftrekken en er deze plastic opgooien.

Vincent : Natuurlijk schatje.( samen af in de hal)

André : Allee, heeft Chantal eindelijk een lief gevonden?

Yvonne : Nee André , die kerel zegt tegen alle vrouwen schat. (Fier) Tegen mij ook.

André : Tegen u !!? (terzijde) Als dat maar lang gaat duren.

Yvonne : Hij komt ons Lieselot haar kamer behangen.

André : Vandaag?! 't Is zaterdag!! Ons Lieselot hare verjaardag, barbecue, tante Floor en meneer Jacket komen...Als ge het mij vraagt het gaat druk worden. ( de deurbel gaat) Voilà , 't is al druk.

Yvonne : Ga eens opendoen André , waarschijnlijk die van Jehova .

André : Wat moet ik daar tegen zeggen ?

Yvonne : Dat wij verplicht zijn om katholiek te blijven omdat de paus uw schoonbroer is en dat we aandelen hebben bij de bank van het Vaticaan.

André : En dat zullen ze geloven...

Yvonne : Wat zij vertellen geloof ik ook niet. Dus.

André : ( Gaat af via de hal)

Floor: ( off) Hey Dréke mijn patissierke ,mijn allerliefste schoonbroertje.

André : ( komt uit de hal) Floor is er al!

Floor : ( komt binnen via de hal) Niet gaan lopen Dréke ,kom hier dat ik u ne knuffel geef.( omhelst André)" Gruss gott ..gruss gott."

André : Ai, a, a.. Pas op ge versmacht mij. Aaah, oei...

Yvonne : Floor ge zijt zo vroeg?

Floor: Ik heb de trein van 6u 33 genomen, om zeker op tijd te zijn. Driekeer moeten overstappen, drie kwartier vertraging, maar ik ben er. Dréke haal mijn bagage eens uit de taxi?

André : Bagage?

Floor : Bagage ja.. En de taxi moet ook nog betaald worden. (André af in de hal.. Floor omhelst Yvonne) Gruss gott Vonneke, hier ben ik dan!!

Yvonne : Ik zie het , het feestje begint pas tegen de avond Floor, rond een uur of zes.

Floor: Ik zeg altijd zo, " Als ge té vroeg gaat, komt ge nooit te laat."

André : ( komt binnen via de hal met twee valiezen en een vislijn.) Wat stelt dit voor?

Floor: Euhm, ik heb wat proper ondergoed meegebracht. Ne mens weet nooit wat hij aan de hand krijgt éh.

André : Twee valiezen ondergoed !? Voor één verjaardagsfeestje?

Floor: En wat rokjes en bloesjes, mijn wandelschoenen, mijn zachte slofjes, mijn krulspelden, wat toiletartikelen , mijn medicatie , CD 's met Tirolmuziek en....

André : ...een vislijn!!

Floor : (wrijft over André zijn rug) Ja, goed éh, morgen gaan we samen op de forellenvijver vissen. Eh Dréke?

André : Niks vissen morgen. Vandaag om 21 u<sup>54</sup> is er een trein richting Mechelen. Om 21u<sup>54</sup> , goed verstaan!?

Floor : Ja maar..

André : Ge gaat me toch niet vertellen dat ge hier ...

Floor: Mijn dokter zegt dat het goed zou zijn als ik eens een dag of tien van de buitenlucht kon genieten.

André : Nondedju! Ge hebt een maand in de goeie lucht van Oostenrijk gezeten.

Floor : Dat wel maar.. (hoest even) mijn chronisch bronchitis snakt toch nog steeds naar gezonde buitenlucht.

André : Ge wilt dus tien dagen blijven !!? Gij !? Hier!? Nee dat kan niet Floor. Nee!

Yvonne : Als tante Floor, voor haar gezondheid, hier een paar dagen wil logeren is dat geen probleem.

André : Tien dagen zegt ze Von ! Tien dagen! Weet ge hoelang tien dagen met haar in huis kunnen duren Von ?!!

Yvonne : Niet zagen Mantels.

Floor : Ik slaap wel op Lieselotje haar kamer.

André : (terzijde tegen Yvonne) Op ons Lieselot haar kamer is de verver bezig .

Yvonne : We vinden wel een oplossing.

Floor : Moet ik anders naar de civiele bescherming bellen en vragen of ze hier in de hof een grote tent zetten. Dan kunnen we allen samen kamperen. ( wrijft over André zijn rug) En we maken straks van de barbecue een groot kampvuur, we maken het gezellig met wat Tirolermuziek.

André : En stop nu eens met over mijne rug te wrijven. Dedju!

Floor : Oei, ik dacht dat gij dat graag had.

André : (opgewonden) Als ik jeuksel heb wel ja, maar nu heb ik geen jeuksel!!

Floor : Amai , gij zijt vandaag ook niet te genieten.

Lieselot : ( komt uit de keuken, ziet Floor) Tante Floor!! (omhelst haar.) Fijn dat ge er zijt métteke.

André : ( tegen Lieselot) Niet te dicht bij haar komen, ze heeft chronisch bronchitis.

Floor : Proficiat met uwe 31<sup>ste</sup> verjaardag éh kind, mijne cadeau krijgt ge straks.

Yvonne : Floor ge vergist u, Lieselot wordt vandaag 30.

Floor : Serieus? Nu dacht ik toch echt...

Lieselot : ( geamuseerd) Wilt ge geloven dat ikzelf begin te twijfelen. Tante zegt 31, in de keuken staat ne gâteau met 29 op gegarneerd. Ik word toch 30 éh make ?

Yvonne : Ja zeker.

André : Kijk eens op uwe pas meisje , dan weet ge het zeker.

Floor : Dertig of éénendertig , ge zijt nog jong.

André : Zei de oude doos.

Floor : (enthousiast) Ja maar die oude doos is nog gevuld met lekker soepjes.

André : Begin ze dan maar vlug zelf op te eten vooraleer ze slecht zijn, want iemand anders gaat ze niet meer willen.

Floor : Wie weet Dréke, wie weet.

( André heeft nog altijd de twee valiezen en vislijn vast)

Lieselot : Wat gaat gij met die valiezen doen pa?

André : Ik ga voor tien dagen op vakantie naar Honolulu! Vijfsterrenhotel , all-in.

Lieselot : Naar Honolulu? Alleen?

André : Alleen!

Lieselot : Om te vissen?

André : Om te vissen!

Floor : Wij gaan mee!

André : Gij? Mee!? Ze gunt me zelfs gene schone droom.

Yvonne : Dat zijn tante Floor haar koffers, nu ze toch hier is blijft ze een paar dagen.

Lieselot : ( is er niet zo blij mee) Serieus?

André : Ze heeft geboekt voor tien dagen. Tien dagen all-in!! En ne "boy" , ik dus, die altijd voor haar klaar moet staan!

Lieselot : Oei dan.. (tegen Yvonne) Vrienden van mij ,Johnny en Chris hebben mij gevraagd of ze deze nacht hier mogen blijven slapen.

Floor : (geamuseerd) Johnny en Chris , krijgt ge een homokoppeltje op logement?

Lieselot : Nee tante, Chris dat is een meisje , een vriendin.

André : (tegen Yvonne) Uw hotelletje gaat overboekt geraken zullen.

Yvonne : Maar zwijg toch zager!!

Lieselot : Ze drinken graag een glas wijn en..

Floor : ... Dan nog met de auto rijden , dat mag niet. Absolut niet! Ik heb nog blaaszakje bij zullen.

André : Ik moet straks niet meer met de auto rijden en toch mag ik niet drinken. (tegen Yvonne) Eh Von?

Yvonne : Ge weet wat ik gezegd heb.

André : (tegen Yvonne) Verdeelt gij de kamers maar, ik trek het mij niet aan.

Lieselot : Is er een probleem?

André : Nee, nee uw ma lost dat wel op.

Lieselot : Ik zal buiten in de hangmat slapen dan kunnen Johnny en Chris in mijn bed kruipen.

Floor : En wij dan, euh ik dan?

André : Gij moogt kiezen , een hangmat of een kartonnendoos in het tuinhuis. Maar als ge echt van de buitenlucht wilt genieten zal ik u tegen de lindenboom binden dan kunt ge rechtstaande slapen. Ideaal voor uw bronchitis .



Yvonne : Niet onnozel doen André , tante Floor slaapt bij mij , Johnny en Chris nemen de logeerkamer en gij Mantels gaat in het tuinhuis liggen.

Floor : Voilà, probleem opgelost.

André : Dat geloofd ge toch zelf niet.

Chantal : (komt met lakens uit de hal) Madame, de lakens zijn eraf en de plastiek ligt erop.

Lieselot : Welke lakens, welke plastiek?

Chantal : ( ziet Lieselot en gaat er naartoe ) Daar is de jarige zie, proficiat met uwe dertigste verjaardag éh meisje. ( kust haar)

Yvonne : (terzijde tegen André ) Voilà de meid weet hoe oud ons dochter wordt.

Lieselot : Merci Chantal.

Chantal : Ne man die op zijn dertigste nog geen lief heeft noemen ze een os. Maar hoe dat ze een vrouw dan noemen, dat weet ik eigenlijk niet.

André : (geamuseerd) Een oude vrijster?

Lieselot : Zal 't gaan ja!

Chantal : ( geamuseerd) Dat klinkt in ieder geval beter dan "ossin" . Ha , ha .

Lieselot : Allee Chantal volgens mij hebt gij de ware ook nog niet gevonden. En hoe noemen ze iemand van boven de veertig, zoals gij, die nog geen lief heeft?

André : Een uitgedroogde zuurpruim?

Chantal : Ik , ik heb een lief!

Yvonne: Is' t waar Chantal ?

Chantal : Ja ,schat, euh madame, maar hij weet het nog niet.

Floor : Geen gekke dingen doen Chantal , het is beter dat ge het hem niet te snel vertelt . Hem eerst contoleren en uitvragen wat hij verdient en aan de weet zien te komen hoeveel hij op zijne spaarboek heeft staan.. Samen op weekend gaan , zo weet ge of hij vrijgevig is en of hij snurkt.

Yvonne : (richting André ) Vooral dat snurken goed controleren.

Floor : Die weekendjes moet ge hém altijd laten betalen...Hém alleen!! Ge moet zijn afkomst en familie door ne privédefectief laten bestuderen en dan pas oordelen of het de juiste is.

André : Gij zijt waarschijnlijk al dikwijls gratis op weekend geweest?

Floor : (geamuseerd) Zijt maar zeker! Ik heb heel Europa gezien.

Chantal : En toch niet getrouwd?

Floor : Nee zullen, aan den ene scheelde dat en den andere weer iets anders. Tot ik hem tegen kwam...

Lieselot- André -Yvonne : (samen) Wie is "hem"?

Floor : Niks, niemand. Ik wou zeggen dat ik "hem" nog niet ben tegengekomen.

Chantal : En nu gaat ge gene meer vinden zullen Floor.

Floor : Ik weet het ook niet.

André : (geamuseerd) Ge weet nooit hoe een koe een haas vangt.

Floor : (geamuseerd) Beter tien vogels in de lucht dan ene vogel die op uwe kop kakt.

Lieselot : Op ieder potje past een dekseltje tante.

Floor : Natuurlijk.

André : (wijzend op Floor, geamuseerd.) Weet ge hoe ze een ongetrouwde juffrouw van boven de 70 noemen?

Floor : Zeg het eens Dréke .

André : (geamuseerd) Een verrimpelde uitgedroogde zuurpruim.

Lieselot : Pa houdt uw manieren.

André : (Wrijft over Floor hare rug ) En om nog een deksel te vinden dat op die 72 jarige oude pruimen pot past, niet gemakkelijk.

Floor : (geamuseerd) Oooh dat doet goed Dréke , iets lager wrijven, iets lager daar heb ik jeuksel.

André : (trekt zijn hand terug) Ja dat zal wel.

Floor : Ge heb geluk dat ik goed gezind ben, of ik lapte u als politie inspecteur een proces aan uw broek voor smaad.

Lieselot : (geamuseerd) Dat hebt ge ooit nog gedaan, éh tante?.

Floor : En met veel plezier.

Chantal : Is dat echt?

André : Toen ik 40 werd mocht ze naar het feest komen, een cadeau had ze niet bij, wel drie grote Tupperware dozen om de overschot in mee te nemen .

Floor: ( geamuseerd) Vier lekker pattékes , 8 petitfourties, een half smurfenvlaai en een doos pralines had ik mee. Ik heb mijn vriendinnen 's anderdaags uitgenodigd voor een koffiekraansje.

André : Allee gij hebt vriendinnen?

Floor : En vrienden, Dréke.

André : Het enige wat ik toen van haar kreeg op mijne verjaardag was een proces, omdat ik volgens haar, voor mijn eigen deur, verkeerd geparkeerd stond.

Floor : (geamuseerd) Sindsdien weet ge ten minsten wat beurtelings parkeren wil zeggen.

André : Ja maar...

Yvonne : (onderbreekt hem) Daar hebt ge al genoeg over gezaagd. Kom, is de barbecue al gekuist André ?

André : Ik ga er aan beginnen.

Floor : Ik kom u wel helpen Dréke ?

André : Nee, bedankt . Rust u maar wat met uwe bronchitis.

Floor : Ik kom u helpen, néh!! ( wrijft over André zijn rug en gaat af in de keuken)

André : (tegen Yvonne) Dit houd ik echt geen tien dagen vol. Echt niet! ( André neemt valiezen en vislijn mee, af via de keuken)

Chantal : (geamuseerd) Meneer André is precies content dat tante Floor er is.

Lieselot : Ze moeten nog een beetje aan elkaar wennen.

Yvonne : Straks dansen ze samen de billenkletsdans.

Chantal : Allee het gaat nog gezellig worden. Zeg madame , ik zal die lakens maar terug wassen zeker?

Yvonne : Is 't nodig?

Chantal : Vincent is er met zijn vuil schoenen en vuile overal op gaan liggen.

Lieselot : Wie is Vincent?

Chantal : Dat zal make u wel uitleggen. (gaat zichtbaar in de keuken staan)

Yvonne : Vincent is van het schildersbedrijf " Proper en Net " en komt vandaag uw slaapkamer behangen.

Lieselot : Vandaag!?

Chantal : En morgen.

Lieselot : Dus op mijn kamer kan deze nacht niemand slapen?

Yvonne : Nee.

Vincent : ( doet de haldeur open en roept ) Ik ga er aan beginnen éh schatjes.

Lieselot : Was dat..?

Yvonne : Ja en hij heeft beloofd dat we geen last van hem zullen hebben.

Lieselot : Ik wil toch wel eens even kennismaken met" Mister Proper". (af via de hal)

Yvonne : (roept haar na ) Lieselot ge moet hem niet van zijn werk houden, hij kost 22 € per uur zullen.

Chantal : Tweeëntwintig € per uur madame !!? En ik moet mijn eigen hier krom werken voor 10 € per uur.

Yvonne : Serieus? Wel wat dat krom werken betreft , begin er maar vlug aan want ik vind dat ge nog altijd redelijk recht loopt.

Chantal : Dat komt omdat ik alle dagen een halfuur Yoga en een halfuur Tai Chi doe ,om mijne rug recht te houden.

Yvonne : Ja, ja begin dan nu maar aan het eten.

Chantal : (onderbreekt haar) Hoeveel volk komt er straks madame?

Yvonne : We zijn met 11. Op de keukenkast ligt een lijstje waar opstaat wat er allemaal moet zijn voor de barbecue. Ga seffens naar de winkel om alles te halen, maar zijt zuinig.

Chantal : Komt in orde madame.

Yvonne : En breng ook 6 blikjes Red Bull en een pak Suzy suikerwafels mee.

Chantal : Suzy suikerwafels!?

Yvonne : Inderdaad.. Ik heb om 10u een afspraak met Serge om mijn coiffure in de plooi te leggen.

Lieselot : ( komt uit de hal .)Allee ik hoop dat hij mijn kamer dit weekend in orde krijgt?

Yvonne : Is hij al begonnen?

Lieselot : Hij ging een pot verf openmaken en hem seffens oproeren. Zei hij.

Yvonne : Heeft hij al muziek opstaan?

Lieselot : Heel zachte begrafenismuziek.

Yvonne : Oei, oei, dan kan het nog een tijdje duren.

Vincent : ( komt in de haldeur) Excuseer dat ik u stoort, maar vooraleer ik echt begin zou ik iets willen drinken.

Yvonne : Nu al?

Vincent : Ik heb precies ne kriebel in mijn keel, drogenlucht hierboven, amai nog niet. Gele limo asjeblieft.

Chantal : (neemt een flesje gele limonade uit de frigo en geeft het aan Vincent.) Asjeblieft. ( zwoel) Lekker zwoel.. euh koel.

Vincent : Prima . Merci schat. ( af hal)

Chantal : ( giechelt)

Lieselot : Ik ga de hangmat installeren. ( af in de tuin)

Chantal : ( kijkt op haar horloge) Madame ik zou verder gaan anders gaat ge te laat bij Serge zijn. Ik heb hier alles onder control.. Ik zal eens naar de winkel gaan.

Yvonne : Oké, en zie dat alles pico bello is. ( af in de keuken)

Chantal : Zoals altijd éh madame. ( neemt het lijstje van de keukenkast , en gaat in de zetel zitten en leest) Het barbecuevlees wordt namiddag aan huis geleverd. Chantal maakt: Een liter mayonaise. (tegen zichzelf) Ik? Mayonaise maken.. Dat doet Devos- Lemmens wel voor mij, die kunnen dat beter dan ik. (leest in stilte verder) Alles voor 11 personen. Amai. ( staat recht en roept in de tuin) Dréke kom eens! Gemakkelijk dat ge die groenten allemaal gewassen en voorverpakt kunt kopen.

André : ( komt via de tuindeur binnen.) Wat scheelt er Chantal?

Chantal : “ Von” heeft gezegd ..

Floor : (komt via de tuindeuren binnen , heeft een boeketje rozen en een snoeischaar bij) Schoon éh?

André : ( ziet de rozen) Waar hebt gij die rozen gehaald?

Floor : In dat perkje langs uw tuinhuis. Verse rozen voor een dertigjarige. Ge moet wel eens een nieuwe snoeischaar kopen, deze is zo bot als een botte hak.

André : ( tegen Chantal) Dat mens is echt niet te doen.

Floor : (geamuseerd) Verser kan niet en de prijs valt ook mee, Lotje gaat er blij mee zijn. Niet? ( neemt een vaas in de keuken zet te bloemen er in en steekt er een enveloppe bij)

Chantal : ( tegen André ) Dus , wat ik wou zeggen Dréke, Von heeft gezegd dat gij eens vlug naar de winkel moet lopen.

Floor : Ik ga mee!

André : Maar Floor dat hoeft toch niet, de mensen gaan nog denken dat wij iets met elkaar hebben.

Floor : ( geamuseerd, wrijft over André zijn rug) Wij samen iets hebben, nee, nee, vroeger hebt ge mij kunnen krijgen Dréke maar nu niet meer zullen, nee, nee.

André : Allee dat is een hele geruststelling. En stop met dat gewrijf ik kan daar niet tegen!!

Floor : Oei. (trekt haar hand terug)

André : (tegen Chantal) En wat moet ik meebrengen Chantal?

Floor : Zeg het maar tegen mij, ik ga mee.

André : Nee Floor!

Floor : ( roept) Ik ga mee zeg ik!!! Hebt ge mij niet verstaan!?

André : Geen twijfel mogelijk, het is de zuster van ons Von.

Chantal : ( heeft ondertussen een stylo en papier genomen en schrijft) Twee grote potten mayonaise , vijf pakjes voorverpakte geraspte wortelen , vijf pakjes voorverpakte sla...Drie kilo klaargemaakte aardappelsla met mayonaise en fijne tuinkruiden.

Floor : En goed wat knoflook op!

Chantal : Een kilo gesneden komkommers met yoghurtsaus.

Floor : Ik vind tartaarsaus beter.

André : Met yoghurtsaus!!

Chantal : Tomaten en sjalotjes zijn er al. Dit moogt ge seffens zelf klaarmaken.

André : Ik?

Floor : Wij doen dat samen, da's plezanter Dréke!

Chantal : Dus ,als ge terug zijt van de winkel, moet ge wat sjalotten fijn hakken, tomaten in schijfjes snijden, wat azijn en olijfolie ...

Floor : (onderbreekt haar)...Wat peper en zout en er vier teentjes geplette knoflook onder mengen.

André : Niet overdrijven met die knoflook.

Floor : Knoflook is lekker.

André : Maar het stinkt. (tegen Chantal) En wat gaat gij doen Chantal?

Chantal : De lakens wassen.

Floor : Kom Dréke we zijn weg, anders gaan we nooit op tijd klaar geraken. We moeten seffens het kampvuur voor deze avond nog klaarmaken.

Chantal : De Red-Bull en de Suzy wafels niet vergeten.

Floor : (wrijft over André zijn rug) Kom schat.

André : Floor ! Stop met dat gewrijf !! Dedju! Seffens bind ik uw handen op uwe rug éh.

Floor : (geamuseerd) Ik heb nog handboeien in mijn valies zitten.

André : Prima . Als ge mij nog lang ambeteert hang ik u met die boeien vast aan de wasdraad.

Floor : Spannend. (samen af via de keuken)

Chantal : ( gaat naar de keuken, komt even later terug en zet zich in de zetel) Voilà en nu 65 minuten wachten tot de lakens gewassen zijn. Er zijn veel vrouwen die zeggen dat ze kunnen "multitasken" . (tegen publiek) Multitasken dat wil zeggen dat ze twee dingen gelijktijdig kunnen doen. Ik kan dat niet. Punt! Naar de televisie kijken en een glaswijn drinken ,dat lukt. Patatten schillen en zingen, gaat ook. ( neemt een klein liefdesroman uit haar schort.)

En de lakens wassen en ondertussen in een boekje lezen, dat gaat nog juist. Multitasken, ik vraag me af welke stiel bedervende trut dat ooit heeft uitgevonden. Zeker geen hardwerkende meid zoals ik. (laat boekje zien aan publiek) Dit lag op Lot haar kamer, (bladert in het boekje) ik was.., ja hier, op blz 17.. (leest) En toen de knappe verpleegster Manuela, in haar sexy negligé de badkamerdeur opende, stond dokter Rudolf met ontbloot bovenlijf... (tegen publiek) Rudolf, da's die van neus, keel en oren, als ge daar een afspraak mee wilt moet ge 7 maanden wachten. (leest verder) Hij kuste haar sensueel in haar hals en vooraleer Manuela het goed beseftte lagen ze samen in het bubbelbad dat geurde naar wilde kamperfoelie en lavendel.. (tegen zichzelf) Amai amai ...Manuela wicht gij hebt het getroffen, ik moet me wassen aan ne pompbak en content zijn met de geur van goedkopen Sunlight zeep. (leest verder) Ze kuste vurig en toen...(lees even in stilte.. zegt tegen het publiek) Dedju, nu krijgt dokter Rudolf een dringende noodoproep, hij moet zich spoedig naar de spoed begeven. (leest) Dokter Rudolf blies de 24 kaarsjes die op de rand van het bad stonden uit en vertrok. Manuela, bleef alleen en eenzaam achter. (tegen zichzelf) 24 uitgeblazen kaarsjes, dat moet serieus gestonken hebben.. (We horen "Eine Kleine Nachtmusiek") Wat een lawaai is me dat. (gaat naar de haldeur en roept.) Kan dat niet een beetje stiller daar boven?

Vincent : (off) Momentje, momentje.

Chantal : (terzijde) Zo kan ik mij niet inleven in de situatie.

Vincent : ( Vincent komt met zijn draagbare radio in de haldeur, de muziek klinkt nog steeds luid.) Wat scheelt er schat!!?

Chantal : Wat zegt ge !!?

Vincent : ( zet de muziek af) Beter zo?

Chantal : (giechelt ) Ja schat, het was om te zeggen dat dokter Rudolf de kaarsjes heeft uitgeblazen en naar de spoed is en...

Vincent : Dokter Rudolf, woont hij hier ook?

Chantal : (giechelt ) Nee, nee, dat is die van, neus, keel en oren.

Vincent : Ken ik hem?

Chantal : Euhm, nee, nee.. (laat boekje zien) Ik euh.. 't was juist zo spannend.

Vincent : Wat zijt ge aan het lezen ?

Chantal : Kom even naast me zitten, dan zal ik .. (neemt het boekje)

Vincent : ( gaat naast Chantal zitten)

Chantal : Dokter Rudolf heeft iets met verpleegster Manuela .

Vincent : Serieus !!?

Chantal : Jaaaa.

Vincent : Ge moet maar durven.

Chantal : Jaaa.

Vincent : Wat heeft hij er mee?

Chantal : Jaaa.. euhm..(laat de titel zien en zegt zwoel)” Liefde achter gesloten deuren! “

Vincent : Achter gesloten deuren?! Spannend zeker?

Chantal : ( zwoel) Enorm!!

Vincent : (zwoel) Dat zal wel.. Amai schat. ( staat recht, neemt zijn radio) Ik denk dat ik die slaapkamerdeur kan sluiten.

Chantal : ( staat ook recht) Ik weet het zeker.

Vincent : En onder begeleiding van Wolfgang Amadeus, zal het vonken geven. Als gij begrijpt wat ik bedoel.

Chantal : Als ik iets niet begrijp leg het me dat maar eens uit, achter gesloten deuren.

Vincent : Ik begrijp helemaal wat gij bedoeld.

(Vincent zet de “ Eine Kleine Nachtmuziek” op en ze lopen samen giechelend af in de hal)

**Black out** (ondertussen horen we de muziek)

Aansluitend op het vorige

Lieselot : ( komt uit de tuin en roept) Chantal , Chantal, komt ge mij eens helpen met die hangmat? Allee waar zit ze nu? ( roept aan de haldeur) Chantal! ( we horen “Eine kleine nachtmuziek “ ) Amai de behanger zal ik maar niet storen, want die is precies op tempo. ( ziet de bloemen staan, kijkt op de enveloppe en leest.) Proficiat aan mijn Lieselotje. (opent de enveloppe en leest) Uwe cadeau krijgt ge pas als ge samen met mij volgende maand meegaat naar Tirol, naar Elbigenalp. (tegen zichzelf ) Weeral naar Elbigenalp, daar ga ik heel mijn jeugd al naartoe. Tante huurt daar al 20 jaar regelmatig een chique chalet met drie slaapkamers, sauna, zwembad en openhaard. Ze is pas thuis van gisteren. (leest verder) Ik betaal alles, en als we dan toch in Elbigenalp zijn lopen we eens langs bij notaris Strump, ik heb de chalet gekocht en ik wil ze op uw naam laten beschrijven. (tegen zichzelf) Wacht, dat moet ik nog eens opnieuw lezen. ( leest ) Notaris Strump..de chalet op uwe naam laten beschrijven. (tegen zichzelf) Het is niet waar éh!! Op mijne naam!! Tante Floor, merci, ik ga



u heilig laten verklaren. ( Leest verder en zegt tegen publiek) Oei.. Ze wil wel zolang als ze leeft er zes maanden per jaar gratis op vakantie gaan. Da's minder. Ja tante wat dat heilig verklaren betreft, dat zullen we nog wel zien. ( loopt enthousiast af in de tuin)

Chantal : (komt met een stralend gezicht en verwilderde coiffure uit de hal.. geamuseerd) Amai.. Dat was al een begin van een liefdesromannetje . (declameert) Terwijl de meid de verfpot oproerde, kwam de schildergast achter haar staan , kneep ze in de billen, streelde sensueel haar schouders , friemelde met een propere verfborstel aan haar... oor en kustte haar . Ik denk dat ik ook van die romannetjes ga schrijven. Spannend ,Vincent Latex is een hevig manneke zullen. Ja , hij..(giechelt) Maar zo snel gaat dat niet met een deftige meid. Ik ga de raad van Floor volgen, eerst proberen aan de weet te komen of hij snurkt en hoeveel hij op zijne spaarboek heeft staan. (roept naar boven) Vinceke moet ik uwe koffie naar boven brengen, of..?

Vincent : (off) Nee , schat ik kom wel naar beneden.

Chantal : ( neemt in de keuken een tas en thermos , schenkt een tas koffie in en zet ze op tafel) Uwe koffie staat op de tafel éh.

Vincent : (off) Prima, schat.

Chantal : (giechelend ) Allee maakt dat mee ,iemand die schat tegen mij zegt. (roept) Ik ga even de badkamer in, mijn natuurlijke schoonheid een beetje bij poederen . (gaat af in de keuken)

Vincent : ( komt uit de hal) Amai, ik ben dringend aan een pauze toe. (slurpt eens aan de koffie, gaat richting keuken en roept.) Waar liggen de Suzy wafels?

Chantal : (off) Dréke gaat ze meebrengen van de winkel, hij zal er dadelijk wel zijn.

Vincent : Oké..(kijkt in de keuken) Dat ziet er precies ook wel lekker uit. ( gaat achter het muurtje en komt terug met een stuk gâteau die André gebakken heeft voor Lieselot. Gaat aan de tafel zitten en eet ervan.) Da's precies niet slecht, echte crème au beurre met een rum smaakje. Lekker.

Lieselot : (komt uit de tuin) Aah ge zijt er ook. Schiet het werk een beetje op?

Vincent : Het gaat fantastische juffrouw. Helemaal op schema.

Lieselot : Met mij is het ook fantastisch.

Vincent : Gij wordt vandaag dertigjaar éh?

Lieselot :Inderdaad!

Vincent : Schone leeftijd schat, vooral als ge nog singel zijt.

Lieselot : Zijt gij ook nog singel?

Vincent : Dat gaat op en af schat, ik heb soms in de voormiddag een vaste relatie...

Lieselot : Voor een paar uur?

Vincent : Ja, want in de namiddag ben ik graag op mijn gemak. Maar 's avonds dan ben ik altijd te versieren. Dan ben ik altijd bereid om, de plantjes te knippen, de zaadjes te zaaien en de bloementje te verzorgen.. Als ge begrijpt wat ik bedoel.

Lieselot : Ah gij zijt er zo ene.

Vincent : Zet u even schat, ik trakteer. (Vincent staat recht en Lieselot gaat zitten.)

Lieselot : Ah gij trakteert ,ik ben benieuwd. ( Vincent gaat naar de keuken en komt terug met de gâteau , een bordje en vork)

Vincent : ( zet de gâteau op de tafel en snijdt er een stuk af) Hier neem ook een stuk gâteau, 't is lekkere.

Lieselot : Dat weet ik, onze pa heeft hem gebakken voor mijne verjaardag.

Vincent : Allee schol dan, op uwe verjaardag. Echte crème au beurre.

Lieselot : Lekker éh, maar ik ben op dieet.

Vincent : Toch niet op uwe verjaardag zeker.

Lieselot : Toch wel, volgens de "Weigt Watchers" heeft zo een stuk gâteau ik weet niet hoeveel punten.

Vincent : Punten? Dat versta ik niet, maar als ik punten mag geven dan geef ik uwe pa voor zijn baksel een dikke 9. En als gij nu een stukje mee-eet geef ik voor de gezelligheid een 10. (neemt met vorkje een klein stukje gâteau en houdt het voor Lieselot hare mond.)

Lieselot : (geamuseerd) Gij wilt mij versieren éh?

Vincent : Versieren? Natuurlijk, maar ik ben nog niet echt begonnen schat.

Lieselot : Het zal u toch niet lukken. (fluistert iets in de oor van Vincent.)

Vincent : Serieus!?

Lieselot : Ja, maar dat weten ze hier nog niet.

Vincent : In 't geniep is 't plezant éh?

Lieselot : Heel plezant.( eet het stukje op en staat recht) Weet gij waar Chantal ergens uithangt?

Vincent : Chantal, Chantal, wie is Chantal?

Lieselot : De huishoudster.

Vincent : Ah de meid? Niet gezien, niet gezien. Ah nee ik ben druk bezig geweest met roeren , knippen, inpappen en euh, nog zo van alles.

Chantal : ( roept van uit de keuken.) Schatje, ik heb me een beetje opgefrist en mijn coiffure een beetje in de plooi gelegd. Amai gij hadt me helemaal vernielt. (komt verder) Vindt ge dat ik zo weer onder de mensen kan komen? ( ziet Lieselot.) Aaah Lotje gij zijt er ook.

Lieselot: Ja Chantal, scheelt er iets?

Chantal : Nee, nee alles oké. Alleen mijn coiffure stak een beetje verwilderd. En als seffens de gasten komen moet ik er toch zo een beetje ordentelijk uitzien, niet?

Lieselot : Ja, ja.

Vincent : Gij een stuk gâteau huishoudster?

Chantal : Nee, nee merci verver, ik ben op dieet.

Vincent : Gij ook al? Allee dan, met al die hongerlijders zal er straks wel een stukje vlees en een koud patatje overschieten van de barbecue.

Lieselot : Waarschijnlijk.. Zeg Vincent..

Vincent : ...Ja schat? ( jaloerse blik van Chantal)

Lieselot : Kunt gij mij eens komen helpen met het ophangen van de hangmat ?

Chantal : Ik zal u wel helpen Lieselot. Kom. ( wil al de tuin in)

Lieselot : Nee Chantal , gij moet zorgen dat het eten in orde is. Dus!

Chantal : En Vincent moet zorgen dat uw slaapkamer behangen en geverfd is. Dus!

Vincent : Ik zal wel even helpen Lotje , ik lig voor op mijn schema. Kom! ( samen met Lieselot af in de tuin.)

Chantal : Voor op zijn schema? Nog een geluk dat ik zijne pot verf heb opgeroerd of hij had nog niks gedaan.

Floor : (komt samen met André uit de keuken, ze draagt een klein plastieken tasje ) Hier zijn we dan.

Chantal : Hebt ge alles bij?

Floor : De patattensalade en de andere groenten zijn besteld , ze worden seffens in schotels en kommen aan huis geleverd. Gemakkelijk éh?

Chantal : Prima.

André : ( draagt een winkeltas) Dat wel, maar ik hoop dat ons Von daar content mee gaat zijn.

Floor : Ze zal wel moeten, ( haalt een vlecht knoflook uit de tas) anders gaan de gasten alleen maar knoflook met tomaten hebben.

Chantal : (wijst op de plastiekenzakje dat Floor bij heeft) Zijn dat de Suzy wafels?

Floor : Nee , ik ben bij "De Katvis" binnengewipt en wat vismateriaal uitgehaald .Dréke en ik gaan morgen vissen.

André : Dat zullen we nog wel zien. ( haalt blikjes Red-bull en Suzy wafels uit de tas) Hier is de bestelling voor onze verver.

Chantal : Ik denk niet dat hij op het ogenblik nog honger heeft.( wijst naar de gâteau op de tafel.)

André : Wie heeft er aan mijne gâteau gezeten? Die mislukte Van Gogh daarboven ?!!

Floor : ( neemt ondertussen ook een stukje gâteau en eet er van)

Chantal : (wijst naar buiten) Nee hij daar!

André : Wie? Waar?

Chantal : Daar ! De verver is Lieselot aan het helpen met het ophangen van de hangmat.

André : Hij moet zich niet bezighouden met hangmatten , hij moet behangen en verven.

Chantal : Dat heb ik hem ook gezegd Dréke, maar hij is naar het schijnt voor op zijn schema.

André : Als ons Yvonne dat moet zien, dan gaat die haar schema helemaal in de war geraken. Het gaat donderen en bliksemen, stormen en hagelen, zijt gerust, orkaan Yvonne gaat verwoestingen aanrichten.

Floor : (die smakelijk van de gâteau eet.. geamuseerd) Als dat zo is, dan is het ook geen weer om te barbecueën.

André : Floor ik bedoel dat ons Von in haar Franse colère gaat schieten, ge kent ze toch!!

Floor : Niet paniekeren Dréke. Lekkere gâteau .

André : (roept aan de tuindeuren ) Hey verver zie dat ge hier zijt!! Ja gij daar! Hier!!

Chantal : Dat werkvolk van tegenwoordig, ze denken dat alles kan en alles mag. Foei, foei, foei.

Vincent : ( komt samen met Lieselot in de tuin deur)

Lieselot : Wat scheelt er pake?

André : (tegen Vincent) Nu moet gij eens goed naar mijn luisteren kerel..

Vincent : Zeg het eens André den heerlijk patissier ?

Chantal : Het wordt hoogtijd dat gij terug...

André : (onderbreekt haar) ..Ik ben aan het woord Chantal. ( tegen Vincent) Het wordt hoogtijd dat gij terug..

Chantal : ( onderbreekt hem) ..aan het behangen zijt.

André : Voilà dat wou ik zeggen.

Chantal : Nu!

André : Ja, nu!!

Vincent: Oké. Ik ben jaloers op u, meneer André , zoals gij crème au beurre kunt maken en gâteau kunt bakken, zo kan niemand het.

André : ( geleid ) Vond ge hem lekker?

Vincent : Super. Met voorsprong de beste die ik ooit gegeten heb.

André : Allee merci, neem dan nog maar een stuk mee naar boven.

Vincent : Gij zijt ne geweldige patissier en ne fijne Dré. Merci André! ( neemt de gâteau en gaat er mee in de hal af.)

Floor : (roept hem na) Hey kerel, ik wil ook nog een stuk!

Lieselot: Onze pa bakt seffens wel ne andere, speciaal voor u tanteke. Amai , Tirol, notaris Strump... Kom hier métteke dat ik u ne kus geef. ( omhelst Floor zet via haar Iphone de muziek van de Holshackerdans op en dansen samen.)

André : Ik wist niet dat ons Lot ook zo zot was van Tirol.

Chantal : ( wil ongemerkt af in de hal)

André : ( ziet dat) Hier blijven Chantal , hier!

(Muziek Holshackerdans.)

Doek

Pauze

## Tweede bedrijf.

( het is 20 uur, de gasten zijn buiten aan het barbecueën. Er staat een schildersezel met schilderdoek en schilderkoffer op de scène. De schilderij is niet zichtbaar voor het publiek...Lieselot en Floor zijn op de scène.)

Floor : Ge kunt dus volgende maand verlof krijgen?

Lieselot: Ik heb het zojuist geregeld met meneer Jacket . Van 14 september tot 21 september, Tirol. Jodellahitie .. We komen!!

Floor : Und ich kom mee.

Lieselot : (omhelst Floor) Natuurlijk tante we moeten samen naar notaris Strump .

Floor : Jawohl! En we moeten zeker bij Otto een borrel gaan drinken.

Lieselot : Otto?

Floor : (verliefd) Otto Baumhakker.

Lieselot : Otto, de beeldhouwer van 't dorp?

Floor : Jawohl de beeldhouwer.

Lieselot : Schone vent.

Floor : Geweldige vent, amaaaaai.

Lieselot :Tante Floor wat nu?

Floor : Ja Lotje.

Lieselot : Ik zie precies sterretjes in uw ogen .

Floor : Als ge lang genoeg kijkt gaat ge Venus, Jupiter, Mars , allee heel de Melkweg gaat ge zien kind.

Lieselot : (geamuseerd) Het is niet waar éh tante.

Floor : (verliefd ) Zijn dekseltje pas juist op mijn potje , wat zeg ik, alles past perfect.

Lieselot : En is dat allang zo tante?

Floor : Er was al jaren een vonkje, maar vorige week , tijdens het bal van de vrijwillige brandweer is de vlam in de pan geslagen. Veertig brandweerlui in de zaal maar er was geen blussen meer aan.

Lieselot :Geweldig! En nu zijt gij hier en Otto...

Floor : (onderbreekt haar) Had al hier moeten zijn.

Lieselot : Hier?

Floor : Tegen niemand zeggen, maar hij is onderweg van Oostenrijk naar hier.

Lieselot : Met de auto?

Floor : Porsche Cayenne, zilvergrijs, lederen zetels, turbo ,vier maal vier.

Lieselot : Porsche Cayenne! ?.. Amai dan zal zijn spaarboekje ook wel oké zijn.

Floor : ( geamuseerd) Snurkt niet, heeft een proper verleden en een nette familie.

Lieselot : (geamuseerd) Alles gecheckt?

Floor : Dubbel gecheckt. ( kijkt op haar uurwerk) Maar hij heeft me beloofd dat hij zeker om 19 uur hier zou zijn, nu is 20 uur al voorbij dus hij is al 64 minuten te laat. Zijn eerste slechte punten zijn binnen!!

Lieselot : Hij komt dus...

Floor : (onderbreekt haar) Naar hier, om met mijn familie kennis te maken. Dat gaat wel lukken op tien dagen.

Lieselot : Hij blijft dus ook...

Floor : Tien dagen . Maar zijt gerust we hebben maar één bed nodig.

Lieselot : En ons ma en onze pa weten dat nog niet?

Floor : Überraschung zeggen ze in het Duits.

Lieselot : Verrassing ? Als onze pa dat maar gaat overleven.

Floor : Otto en uwe pa kennen elkaar ,ze hebben samen al veel pinten gedronken .Dat gaan kameraden worden.

Yvonne : ( is in de tuindeur gekomen) Wie gaat er kameraad worden?

Floor : Euhm.. dingens , ik en euh.. allee hoe heet hij nu weer Lotje.

Lieselot : Meneer Jacket?

Floor : Voilà, die , ik vind dat een lieve en sympathieke mens.

Yvonne: En 't is nog ne knappe ook. Kom hem nog maar wat gezelschap houden, hij vroeg naar u Lieselot.

Lieselot : Naar mij?

Yvonne : Ja schat , naar u. Kom. ( gaat terug de tuin in)

Floor : Ja, ja Lotje, meneer Jacket, da's ne ferme vent. Als ge die eens graag meebrengt naar Tirol om eens uit te testen of hij snurkt, dat mag zullen.

Lieselot : Nee, nee liever niet. Ik heb eigenlijk aan Chris , mijn vriendin gevraagd of zij zin heeft om mee te gaan. Mag dat?

Floor : Natuurlijk. Als Chris in Tirol bij u op de kamer wil slapen is dat geen probleem. Er zijn drie slaapkamers, dus meneer Jacket kan ook nog mee .

Lieselot : Misschien wil hij dat wel, maar ik denk dat wij er geen plezier aan beleven.

Floor : Allee Lotje, uwe baas, als ge die eens over zijn bolletje wrijft, zijne plastron eens recht hangt, ( doet paar danspasjes) de billenkletsdans eens met hem doet en samen eens alpenhoren speelt.. Dan.. euh.... als ge begrijpt wat ik bedoel.

Lieselot : Het gaat niet lukken tante. Niet voor meneer Jacket en.. euh , ook niet voor mij.

Floor : Proberen kind, niet geschoten is zeker mis.

Lieselot : Meneer Jacket jaagt op ander wild. Hij is voor de mannen...

Floor : Allee gij!!

Lieselot : En euh..ik ben...

Floor : (helpt haar verder) Voor de vrouwen?

Lieselot : Euhm ...

Floor : En of ge Chriske graag ziet , dat moet ik u niet vragen zeker?

Lieselot : Hoe weet gij dat Chris en ik...?

Floor : (onderbreekt haar geamuseerd) Niet moeilijk, twee vrouwen die samen aan hetzelfde chipolataworstje eten tot hun lippen elkaar raken.. En euh..Ge zijt een schoon koppel meisje.

Lieselot : Merci tante.

Floor : En uwe baas is voor de mannen zegt ge. Awel ik moet eerlijk zijn, dat ziet ge niet aan meneer Jacket. Dat valt echt niet op!

Hervé : ( de baas van Lieselot , opvallend gekleed, roos hemd en broek, sjaaltje.. handtasje. **Hij is een overdreven karikatuur van een homo**, ook in de manier van spreken. Hij komt uit de tuin , heeft een fles whisky ) Ah hier zitten mijn scheetjes.

Floor : (bekijkt Hervé even) Ja , euhm.. ja ..misschien...als ge goed kijkt dan euhm..

Hervé : Ziet ge iets aan mij poepie?

Floor : Nee, nee niks speciaals. (tegen Lieselot ) Hij heeft precies toch iets weg van ..

Hervé : ...Wat scheetje?

Floor : Dat gij echt schoon gekleed zijt.. Amai nog niet.

Hervé : Kleurtjes zelf gekozen en alles zelf ontworpen, geknipt en genaaid, drolleken.



Floor : En dat ge schoon troetelnaampje gebruikt. Poepie, drolleken, scheetje. (geamuseerd tegen Lieselot) Zolang het niet stinkt is het oké.

Vincent : ( komt uit de tuin met een bord eten en gaat aan de tafel zitten.) Verdorie ik heb honger, en goesting.

Hervé : ( knijpt Vincent in zijn wang) Goesting tuttertje?

Vincent : ( slaat hem op de vingers) Af! Af!! “ Gekleurde mussenschrik ” (begint te eten)

Hervé : Ooooh zo assertief , daar houd ik van poepie. ( knijpt Vincent over zijn wang)

Vincent : ( slaat hem weg) Af zeg ik!! Af!

Lieselot : Kom tante we zijn weg , dat gaat hier precies intiem worden.( samen met Floor af tuindeuren)

Hervé : Patatjes, tomaatjes en slaatjes , boordenvol vitamientjes. (zet de fles whisky op de tafel en streelt Vincent zijn oor ) Smaakt het poes?

Vincent : Wat heb ik nou aan mijn fiets hangen. *(Nederlandse uitdrukking voor: Wat gebeurt er nu met mij.)*

Hervé : Weet gij waar hier het badkamertje is scheetje?

Vincent : Euh..Nee het badkamertje weet ik niet.

Hervé : Zeg poes , mag ik u eens goed bekijken? ( bekijkt Vincent)

Vincent : Zolang als het bij kijken blijft, oké.

Hervé : Mag ik u ook iets vragen scheetje?

Vincent : (spring recht en gaat van Hervé weg) Euh, dat ligt er aan wat.

Hervé : Hebt gij een tweelingbroertje?

Vincent : Ik? Nee! Zoals ik hebben ze maar ene gemaakt!

Hervé : Dan hebt gij een dubbelganger, poes.

Vincent : Allee gij.

Hervé : Een halfjaartje geleden heb ik een belastingcontroleurtje op bezoek gehad in mijn modeateliertje . Ne knappe gast, amaaai, allee zo knap als gij.

Vincent : Aaaaaai ,dat moet dan wel ne hele schone vent geweest zijn.

Hervé : Ik was er onmiddellijk verliefd op, amaaaaai.

Vincent : Och god, 't is niet waar éh.

Hervé : Hij was zo lief en begrijpend .

Vincent : Lieve, begrijpende belastingcontroleurs ,ja, ja die bestaan.

Hervé : Jaaa. Toen ik hem een cadeaubonnetje van 1000 euro achter zijn Calvin Klein boxershorte stak werd mijn zwarte boekhouding opslag wit. Als ge begrijpt wat ik bedoel.

Vincent : Allee gij ,da's straf, zijn die gasten zo gemakkelijk om te kopen?

Hervé : 't Was zo geflikkerd.. Een cadeaubonnetje van 1000 € waar hij wat T shirtjes en een broekje mee gekocht heeft. Geel was zijn lievelingskleurtje. ( Vincent heeft een gele T shirt aan.)

Vincent : ( probeert zijn geel T shirt wat weg te stoppen.) Zo ne belastingcontroleur verdient ook niet veel.. Allee dat denk ik, nee ik weet het zeker. Ik ken er die in de weekends zelfs gaan bijverdienen.

Hervé : In 't zwart !!?

Vincent : In 't zwart! Ge moet maar durven éh!!!

Hervé : Ik hoop dat die controleur van dit jaar volgend jaar terugkomt .

Vincent : Gaat ge hem opnieuw een cadeautje van 1000€ geven?

Hervé : Zeker!

Vincent :Dan komt hij zeker terug, zeker weten!!

Hervé : Ik kijk er al naar uit.

Vincent : Ik ook.

Hervé : En nu wil ik even mijn handjes wassen, tandjes poetsen, mondspraytje, okseltjes verfrissen en een parfummetje spuiten.

Vincent : Een goed gedacht want nu stinkt ge naar verbrande koteletjes en scampi-tjes met knoflook.

André : ( komt uit de tuin )

Hervé : (knijpt Vincent in zijn wang) Gij zijt een klein deugnietje éh.

André : Oei, dat wordt hier precies liefde op het eerste zicht.

Hervé : (tegen André ) Ah daar is mijn petitfourtje ..

André : 't Is André , André of Dréke.

Hervé : Ik weet het, maar ik vind petitfourtje lekkerder, smakelijker en sappiger.

André : Sappiger? Ge moet niet van mij eten zullen.

Hervé : ( streelt André over zijn schouder) Ik heb pertang honger.. Snoepertje.

André : Wat heb ik nou een mijn fiets hangen!?

Vincent : (geamuseerd) Hetzelfde als ik denk ik.

André : Oei.

Vincent : ( geamuseerd tegen André ) De roze ridder heeft de badkamer nodig, hij moet zijn inlegkruisje verversen, en hij zou graag hebben dat gij hem daarbij helpt.

André : (geamuseerd) Doet gij dat maar, hij heeft liever een sappig stukje vlees , gene oude soepknook zoals ik.

Hervé : ( tegen André ) Het barbecuetje was lekker, veel knoflook op de gerechtjes. Super! Maar nu zou ik het badkamertje even willen bezoeken.

André : Het badkamertje? ( wijst richting keuken) Achter het keukentje het eerste deurtje links, er staat een hartje op het deurtje geschilderd.

Hervé : Hoe romantisch.

André : (wijst) Die richting, eerste deur links , ge vind het wel.

Hervé : Oké , tot seffens, scheetje.

Vincent : Als ge scheetjes laat, zet dan het badkamervenster open, anders zitten we allemaal in de stank.

Hervé: Stouterik . ( gaat af via de keuken)

André : Amai!

Vincent : (wijst op de fles whisky) Hij heeft serieus aan de whisky gezeten. Na die ongewenste intimiteiten lust ik ook wel een klein slokje.

André : ( schenkt een whisky in voor Vincent) Gij zijt hier met uw kont in de boter gevallen , éh kerel.

Vincent : Als ge mij nu nog een lekker praline geeft ben ik met mijn kont in de chocola en de crème au beurre gevallen petitfourkje.

André : ( neemt uit de keuken en schoteltje pralines. ) Voilà , laat u maar eens ne keer goed gaan.

Chantal : (komt grommelend uit de tuin met plateau vol borden) Stinkend rijk zijn ze hier, maar een afwasmachine, nee dat hebben ze hier niet, dat zal Chantal wel doen. ( gaat achter het keukenmuurtje) Chantal doe dit...Chantal doe dat...

Vincent : Zal ik komen helpen schat?

Chantal : Van mij mag het, maar ik denk dat ons "Von" daar niet content mee gaat zijn.

André : Nee, 22 € per uur betalen voor een afwasser, dat gaat ze niet doen.

Chantal : Ik zal het wel alleen doen. ( komt uit de keuken heeft twee potjes bij) Hey Dréke hier staan nog twee potjes op de keukenkas is dat ook nog voor op de barbecue?

André : Laat eens kijken. ( Chantal geeft de potjes aan André )

Yvonne : (off) Chantal, kom eens!!

Chantal : Wat zal ons Von nu weer te kort hebben.

Yvonne : (off) Chantal waar blijft ge ?

Chantal : Ik kom! (tegen Vincent) Ne marathon moet ik hier dagelijks lopen. Ne marathon!

André : (geamuseerd) En ze heeft maar getraind voor honderd meter platliggen.

Chantal : (geamuseerd) Maar daar ben ik dan ook heel goed in ververtje.. ( knijpt Vincent in zijn wang)

Vincent : Wanneer gaan wij samen eens trainen?

Chantal : Wat trainen?

Vincent : De honderd meter platliggen?

Chantal : Ge zegt het maar.

Yvonne : (off) Chantal!!

Chantal : Ja, ja zaag.

André : Amai dat durf ik niet zeggen zullen.

Chantal : Nee, gij durft niet veel.. sloef. ( roept) Ik kom madame!! En dat allemaal voor 10€ per uur.

Vincent : In 't zwart?

Chantal : In 't zwart! Dus, geen congégeld ..geen dertiende maand en later geen pensioen. Niks! ( af in de tuin)

André : Ze grommelt soms maar het is een schatje. ( bekijkt de potjes) De Katvis, ( doet de potjes open en laat ze aan Vincent zien) Kijk eens.

Vincent : Dedju!! Dat leeft!

André : Natuurlijk dat zijn Floor haar meelwormen en pieren om te gaan vissen. (geamuseerd) Maar ik denk nu , zou dat op de ..(wijst naar buiten)

Vincent : (geamuseerd) Da's zeker dat ,heel lekker op de barbecue. Maar ge moet ze dan wel in aluminiumfolie wikkelen.

André : Komt in orde. ( Gaat naar de keuken)

Hervé : ( komt uit de keuken en gaat tot bij Vincent) En muisje wat vindt ge nu van mijn geurtje?

Vincent : Het stinkt nu precies iets duurder.

Hervé : Chanel nummer 5 poepie.

Vincent : Chanel nummer 5? Da's toch vrouwenparfum, niet?

Hervé : ( knijpt hem in zijn wang) Wel ja, wel ja. Ruikt ge dat niet graag poepie?

Vincent : Als een vrouw het op heeft wel.

André : (komt uit de keuken een heeft twee in aluminiumfolie verpakte pakjes bij, tegen Hervé.) Zeg poepie..

Hervé : ( draait zich naar André ) Ja schat.

André : Ik bedoel meneer Jacket , ik heb hier nog een lekker hapje.

Hervé : (streelt Vincent over zijn hoofd) Bedoelt ge dit hapje.

Vincent : Af! Af!!

André : Hebt ge nog zin in een klein lekker barbecuehapje?

Hervé : Wel ja ik heb nog wel een klein hongertje. ( knijpt Vincent in zijn wang, die dit hoe langer hoe meer vervelend vindt .)

Vincent : Als het voor u hetzelfde is, knijp dan eens in mijn andere wang , deze begint dat pijn te doen.

Hervé : ( geeft hem een kus op de pijnlijke wang) Ik zal er wat moedertjes zalf opdoen..

Vincent : Af!! Af!!

Hervé : Tot seffens éh poepie. ( gaat naar André en wrijft over zijn rug) Tot seffens éh petitfourkje.( gaat af in de tuin)

André : ( geamuseerd) Mij kan hij niet krijgen.

Vincent : (geamuseerd) En ik krijg ook nog geen vlinders in mijne buik van hem.

Yvonne : ( komt ook in de tuindeuren) André haal nog eens een flesje witte wijn uit de frigo en schenk nog eens in.

André : Ja maar, ik denk dat..

Yvonne : Niet denken André .. NU halen André ! Nu brengen André !! (gaat de tuin.)

André : Ja, ja, me niet opjagen.. zaag.

Yvonne : ( komt terug) Wablieft André ?

André : Ik zei dat er buiten al bij zijn met een stuk in hunne kraag.

Yvonne : Gij kunt een stukje zagen André , zagen dat kunt gij! Inschenken. (af in de tuin)

André : Ik kom.

Vincent : (geamuseerd) Ja watte petitfour , ge hoort toch direct dat gij hier de baas zijt.

André : Och.

Vincent : ( eet nog een praline) Lekker pralines..

Chantal : ( komt uit de tuin) Die met zijn roos hemd, meneer Parket ..

André : Jacket bedoelt ge ..

Chantal : Het blijft gelijk hoe die roze piepel heet, 't is er ene die niet weet of hij van voor of van achter jeuksel heeft.

Vincent: (terzijde) Ik weet waar het bij hem jeukt.

Chantal: Weet ge wat hij wil ? Nee serieus weet ge wat hij wil?

Vincent : Ik denk het wel.

Chantal : Hij wil warm kiekeken om bij zijn koud chipolataworstje te eten.

André : ( komt uit de keuken) Warm kiekeken , dat hebben we niet in huis. Zwarte pruimenspijs wel. Ik heb nog een kommetje in de frigo staan.( neemt een kom uit de frigo, geeft ze samen met de pakjes in aluminiumfolie aan Chantal ) Hier ,dit heeft ons Von speciaal voor De Jacket in huis gehaald.

Chantal : Wat is het?

Vincent : Iets exotisch , Vietnameesfood of zo.

André : Naar het schijnt is de Jacket er verlekkerd op.

Vincent : Een klein beetje warm laten worden op de barbecue , ( terzijde tegen André) er moet nog wat leven inzitten.

André : En zeg dat die koude pruimenspijs er echt bij hoort.

Chantal : (tegen Vincent) Wilt gij ook wat Vietnameesfood, schat?

Vincent : Nee merci, ik heb echt genoeg gegeten.

Chantal : Oké. Dus voor die roze debardeur...

Vincent : .. Jacket.

Chantal : Vietnameesfood? Komt eraan!

André : Wacht Chantal, wacht. ( neemt een fles witte wijn uit de keuken) Hier schenkt gij de glazen nog eens vol?

Chantal : (neemt de fles) Normaal is dat uw werk éh Dréke.

André : Ge krijgt straks wat extra drinkgeld.

Chantal : Da's genoteerd. ( roept) Wie wil er nog witte wijn!!? ( af in de tuin.)

André : ( geamuseerd) Vietnameesfood van bij " De Katvis".

Vincent : (geamuseerd) Verser kan het niet.

André : (tegen Vincent) Hebt gij gedaan met eten?

Vincent : Ja , 't was lekker. Maar de verf in de trappenhal moet nog wat drogen vooraleer ik de tweede koers kan zetten. Dus op dit ogenblik ben ik technische werkloos. We hebben

even tijd om kunst te maken. ( Vincent staat op en gaat naar de schilderezel, neemt een penseel en palet ) En hoe doen we dat?

André : ( André komt achter de schilderezel staan, neemt penseel en palet ) Gij moogt kiezen.

Vincent : We schilderen in duet, samen, zonder na te denken, ( doet bewegingen ) vrij als een vogel, fladderend als een vlinder, huppelend als een hinde...

André : Ik zit wel met een slechte knie en een tenniselleboog.

Vincent : We schilderen op het ritme van “ Eine kleine nachtmuziek ” .( doet enthousiaste bewegingen )

André : Ge gaat er toch geen turnles van maken?

Vincent : Concentratie ! En één en twee en hup, we zijn vertrokken. ( zet de CD speler die naast hem staat op en we horen “ Eine kleine nachtmuziek ” André en Vincent schilderen op het ritme van de muziek.. Maken er een nummertje van. Vincent roept tussendoor. ) In het ritme blijven, niet nadenken, verstand op nul petitfourdje.. tempo! ( zet even later de muziek stil ) Voilà, we zijn goed bezig.

André : 't Is plezant maar tot nu toe trekt het nog op niks.

Vincent : Dit is nog maar de onderschildering. Het belangrijkste moet nog komen , het kunstwerk is nu nog in zijn embryonale fase.

André : Hoe zegt ge dat?

Vincent : Het kunstwerk moet nog geboren worden.

André : ( geamuseerd ) Ah ja .. Ik denkt dat het een heel moeilijke bevalling gaat worden.

Vincent : Van de moeilijkste bevallingen komen de mooiste kindjes.

André : We zijn dus in blijde verwachting?

Vincent : Klopt ! We gaan nu beginnen aan fase twee.. Het zetten van de zachte toetsen en berekende penseelstreken. We gaan onze emoties, onze innerlijke blijheid, onze innerlijke kwetsuren en droefheid overbrengen naar het doek .

André : Zouden we dat wel doen?

Vincent : Schilderen is worstelen ,voelen, tasten , zoeken tussen hoop en wanhoop.

André : Amai, gij heb precies ook geen gemakkelijk leven.

Vincent : Gelezen op Wikipedia.

André : Ah ja.

Vincent : En wie gaat ons daar bij helpen?

André : Weet gij het?

Vincent : Wolfgang.. Wolfgang Amadeus Mozart met zijn prachtig “Requiem” Zijt ge er klaar voor?

André : Ik hoop dat het niet te triestig word.

Vincent : Niet twijfelen. ( roept ) Ge wilt het ! Ge kunt het! Ge doet het!

André : (roept )Voilà, ik doe het!! Ik kan het..IK!

Vincent : Concentratie NU! ( zet het requiem van Mozart op, ze schilderen samen op het ritme van de muziek.) Voelt ge het?

André : Moet ik iets voelen?

Vincent : “Een schilder schildert om zichzelf leeg te maken van zijn gevoelens .”

André : (geamuseerd) Ge haalt me de woorden uit mijne mond.

Vincent : Zei Pablo Picasso.

Floor : (komt uit de tuin) Scheelt er iets Dréke ? ( Vincent en André schilderen onverstoord verder) Hallo, scheelt er iets? Nee serieus , ik hoorden u roepen. “ Ik doe het!!, Ik kan het!!” Wat kunt ge? . ( bekijkt het schilderij ) Ja schilderen dat luk nog altijd niet. Amai! Allee ziet ge dat nu zelf niet? ( neemt een schilder penseel uit de koffer en schildert op het doek.) Dat rechteroog staat zeven centimeter lager dan het linker. Hier moet dat staan, hier!

Vincent : (roept) Afblijven !

André : ( roept ) De kunstenaar beslist over zijn eigen compositie .

Floor : Dat trekt toch op niks, bezie die mond eens , maar allee nu..

André : Kunst moet ge begrijpen.

Floor : ( geamuseerd) Oei, is dat nu kunst, Dréke? Maar mijne jong toch ( de mannen schilderen verder, Floor kijkt... fluistert) Wat gaat dat worden?

André : ( roept) Stilte!!

Floor : Ja, ja, maar gij zijt het wel die hier lawaai maakt.

Vincent : Concentratie André . Voelen! (korte stilte)

Floor : (Wrijft over André zijn rug.. geamuseerd) Voelt ge al iets Drèke?

André : Ja.. lets lager krabben.

Floor : ( wrijft lager over André zijn rug) Daar?

André: Jaaa.

Vincent : Stil.

Floor : ( stopt met wrijven) Ik zou eens willen weten wie zo ne scheve mond heeft.

Vincent : ( legt zijn vinger op zijn mond)



Floor : Ik zeg toch niks.. Wie is het? Zijt gij dat Dréke? Of ons Von? Chantal ook niet éh?  
(lachend ) Nee.. nee..! Amai wat ne mottige kop.

André : Die mottige kop zijt gij Floor.. Gij! ( laat het portret aan het publiek zien. Er staat en Picasso achtig portret op.. Floor bekijkt het.)

Floor : God lieve deugd , ben ik dat? Nee, ik trek daar niet op, nee.

Vincent : Kunst moet niet herkenbaar zijn, kunst moet emoties opwekken.

Floor : Amai.. dan is het geslaagd , want mijn emoties komen boven ,ik heb goesting om te janken. En als ik er nog even naar kijk ga ik nog kwaad worden ook. (lacht) En als ik het dan weer langs de plezante kant bekijk moet is lachen.

Vincent : Dus het roept emoties op?

Floor : Enorm.. En geef me nu een whisky, om al mijn emoties door te spoelen.

Hervé : (komt in de tuindeur met zijn handen voor zijn mond)

André : (geamuseerd.. wijst) Het badkamertje poepie?

Vincent : (geamuseerd) Het eerste deurtje links .

Hervé : (loopt af keuken)

Vincent : ( geamuseerd) Ja er zijn mensen die dat Vietnameeseten in combinatie met zwarte pruimenspijs niet kunnen verdragen en er mottig van worden.

Doek

## Derde bedrijf.

( We zijn een uur later, 21 uur, buiten begint het al donker te worden. Hervé zit nog steeds in de badkamer, het schilderij staat er nog steeds. Floor, Lieselot en Chris, haar vriendin staan in de living.)

Floor : (Is aan het bellen met gsm praat soms wat slecht Duits dat grappig moet overkomen en voor het publiek verstaanbaar is. ) Ja maar schattie, we hadden toch afgesproken dat ge rond 19 uur hier zou zijn en 't is nu al bijna 21uur...Was sagst du? Stau?..File ? Verloren gereden? Waar zit gij dan nu ? Zonhoven? Ge moet in Zolder in de Zandstraat 203 zijn. (of ander adres) Gps opnieuw instellen schattie en dan zijt ge er op een paar minuten.

Lieselot : (geamuseerd) Nog een paar minuten en dan komt schattie de grote uberraschung .

Floor : Jawohl. ( babbelt nog in stilte verder aan gsm)

Chris : Spannend. Maar ik zou toch dringend.. ( wijst richting badkamer.)

Chantal : ( Chantal komt met plateau en borden uit de tuin) Volgens mij is er onweer opkomst, mottig dat het buiten is , mottig, niet te doen.

Lieselot : Volgens de buienradar blijft het droog tot morgenvroeg.

Chantal : Ik hoop het voor u , maar ik twijfel eraan.

Chris : (roept richting badkamer) Meneer Jacket zijt ge inslaap gevallen ? Hij zit al driekwartier in de badkamer.

Chantal : Die roze kanarievogel zijne maag lag helemaal overhoop, hij heeft... ( doet teken van overgeven) Amai nog niet. En ge moogt tweekeer raden wie de smodder heeft mogen, wat zeg ik, moeten opkuisen ? Hier Chantal, deze hier.. Chantal de meid voor alle werk!!

Lieselot : Ge hebt dat goed gedaan Chantaleke.

Chantal : Maar zijt gerust, ik blijf dat niet doen. Trouwens in mijne horoscoop staat. "Weldra zal rijkdom u toelachen"

Chris : (roept) Meneer Hervé wij zouden de badkamer ook eens willen gebruiken. Als 't kan éh, als 't kan.

Hervé : (roept off) Het kan nog even duren!!

Chantal : Boven is ook een toilet juffrouw.

Chris : Dat weet ik, maar daar is er ene de muren aan het verven.

Chantal : Da's waar ja.

Floor : ( in gsm) Ja schattie ! Dan nu ‘ *eerste stasse rechts afdrassen*’ ( eerste straat rechts afdraaien ) Ja , goed zo poepie! Nu “ immer geradeaus” (*altijd recht door*) Zijt voorzichtig, ja nummer 203. Prima tot seffens liebling! (gsm weg)

Chris : Schattie, poepie, liebling, amai! Wie probeert gij nu aan de haak te slaan, madame Floor?

Floor : Verrassing .

Chantal : Ik dacht dat we vandaag alles al hadden gehad, maar allee er komt dus nog een verrassing.( gaat met plateau naar de keuken.) Ik ben benieuwd.

Chris : (roept richting badkamer) Meneer Jacket , het is echt dringend zullen.

Floor : Ik ben zojuist achter ’t tuinhuisje gaan zitten , ah ja.

Vincent : ( komt uit de hal) Waar zit ge Chantaleke?!

Chantal : Hier! (komt in de living) Hier liebling , euh hier ben ik Vincent.

Vincent : Schat, ik sta al drie minuten op mijne Red bull te wachten.

Chantal : Zet u even , de Red bull komt er aan. (loopt naar de keuken)

Floor : ( duwt Chris richting de hal) Allee als het dringend is, het toilet boven is vrij.. Vlug .

Chris : Amaai , dat zou tijd worden . ( Loopt samen met Lieselot af via de hal)

Vincent : Oppassen het is daar juist geveerd éh. ( gaat zitten)

Chantal : ( komt uit de keuken met Red Bull) Voilà , hier wat energie voor onze schilder.

Floor : Geef mij ook wat energie , dat ik wat opgepept ben als Otto arriveert.

Chantal : Otto?

( de bel gaat )

Floor : Oei daar is hij al, hij zal me zelf wel energie geven. (loopt naar de hal)

Vincent : Wie is Otto?

Chantal : De verrassing denk ik.

**( op dat ogenblik horen we een donderslag en zien we een bliksemschicht , de lichten flikkeren.)**

Chantal : Voilà wat heb ik gezegd , daar hebt ge het onweer al.

Hervé : (komt met zijn broek op zijn schoenen , in paniek uit de keuken.) Wat was dat? Is het aan het donderen?

Vincent : Ik heb niks gehoord.

Hervé : Hebt ge dat niet gehoord? **( we horen opnieuw een luiden donderslag, Hervé schrikt)** Ooooh..

Chantal : (schrikt) Miljaar!

Vincent : Floor haar verrassing heeft als verrassing , een serieus onweer meegebracht. Als ge begrijpt wat ik bedoel.

Hervé : (paniekerig) Da , da .. Onweer is gevaarlijk!! ( Gaat op de tafel zitten , dicht bij Vincent, met zijn voeten van de grond.) Allemaal met uw voeten van de grond, vlug, vlug!

Vincent : (tegen Hervé) Maar ge moet gene schrik hebben schatje.

Hervé : (alsof hij gehypnotiseerd wordt.) Schatje!?

Vincent : (staat op) Ga eens rechtstaan dan zal ik uw broekje eens optrekken, drolletje.

Hervé : Drolletje? (gaat blij rechtstaan.)

Vincent : (begint over Hervé zijn hoofd en gezicht te wrijven) En als ge u seffens nog wat bij poedert, uw haartjes kamt en wat parfum spuit kan onze flinke jongen weer onder de mensen komen.**(er volgt weer een donderslag, Hervé klampt zich vast aan Vincent.)**

Hervé : Oei, oei.

Chantal : A..A...Amai!! (Lieselot en Chris komen uit de hal)

Chris : Het onweert , ik ben bang .

Vincent : Rustig blijven. (probeert de broek van Hervé op te trekken.)

**(luiden donderslag)**

Chantal : Oei, oei. ( gaat op de tafel of stoel zitten met haar voeten van de grond.)

Chris : Dat was precies dichtbij!

Yvonne : ( komt uit de tuin en roept ) Lieselot, Lieselot!

Lieselot : Hier ben ik make.

Yvonne : Het onweert kind.

Vincent : Ja en als ge dat nog niet gehoord hebt, zijt ge potdoof.

Chris : Kom Lotje we kruipen samen in bed, onder de dekens is het veilig.

Yvonne : Denkt ge?

Chris : Ja natuurlijk , heel veilig.

Vincent : (geamuseerd)Vlug dan.

Chris : Kom vlug Lotje. (samen met Lieselot af in de hal.)

Vincent : (geamuseerd) Als iemand blij is met dat onweer zijn het die twee. ( probeert nog steeds om Hervé zijn broek op te trekken, wat niet goed lukt.) Werk eens wat mee scheetje.

Hervé : ( giehelend) Ik doe mijn best.

André : ( komt in de tuindeuren en wil binnenkomen.) Amai wat een weer.

Yvonne : (loopt naar André ) André de paraplu staat nog open, doe hem dicht, dicht!

André : Ja maar het regent.

Yvonne : Juist daarom André , die paraplu wordt nat en seffens waait hij kapot.

André : Ja zeg en ik dan, ik word ook nat zullen.

Yvonne : ( roept) Zie dat die paraplu in het tuinhuisje staat Mantels !!

André : ( André gaat weg) Miljaarde , miljaar.

Yvonne : (tegen Chantal) Allee nu, ne paraplu van 250 euro.

Chantal : Da's niet gemaakt om nat te worden ,éh madame. ( **luiden donderslag**)

Hervé : (klampt zich vast aan Vincent) Amai poepie.

Yvonne : (ziet Hervé met een half opgetrokken broek die zich aan Vincent vastklampt.) Awel verver , vraagt ge voor dergelijke handelingen ook 22 euro per uur?

Vincent : Meer madame, véééééél meer! ( Vincent klopt op Hervé) Af! Af! Af zeg ik!

Hervé : Maar drolletje gij hebt toch schatje tegen mij gezegd. En poepie en...

Vincent : Dat meende ik niet. Dat was maar om te lachen. ( Vincent loopt af via de keuken.)

Hervé : Tut, tut, gezegd is gezegd. ( loopt Vincent achterna.)

Yvonne : Wat is hier allemaal aan de hand Chantal?

Chantal : Dat is nu echt niet mijn schuld madame. Ik ga ander werk zoeken madame. (begint gemaakt de wenen) Hier kan ik het emotioneel niet meer aan. Nééééé.

Yvonne : Ja maar Chantal...

Chantal : ( weent luider) Het wordt me te veel madame, alles is altijd mijn schuld.

Yvonne : Maar nee Chantal.

Chantal : ( wenend) Ik ben alleen maar goed om hier de smodder op te ruimen.

Yvonne : Maar Chantal toch.

Chantal : En dat allemaal voor 10 euro per uur. Nee dat lukt me niet meer. Néééé!!!

Yvonne : Ik zal u één euro per uur meer betalen.

Chantal : Eén euro? ( weent nog harder)

Yvonne : Twee? ( blijft wenen) Drie?

Chantal : (stopt met wenen) Maak er vier van en we zwijgen er over.

Yvonne : Zég, dan moet ik u veertien euro per uur betalen?

Chantal : En in december een dertiende maand. In 't zwart éh madame want ik wil mijn doggeld blijven trekken.

Yvonne : Niet overdrijven éh.

Chantal : Da's niks teveel , wat ik hier allemaal meemaak, ik val hier van de ene ...

Floor : ( komt uit de hal met Otto) Verrassing!

Chantal : Voilà , dat wou ik zeggen van de ene verrassing in de andere val ik hier.(weent) En ik kan daar niet meer tegen madame.!!

Otto : (gekleed als Oostenrijker, korte lederen broek, hoedje op het hoofd, heeft en boeketje bloemen bij..)

Chantal : Welke postkaart gooien ze hier nu binnen. Precies ne gepensioneerde padvinder.

Otto : ( komt enthousiast naar Chantal. Praat slecht Vlaams met wat verstaanbaar Duits tussen. ) Gruss gott, mijne liebe. Kom hier dat ik u ne kus geef Vonneke . ( geeft de bloemen aan Chantal en kust haar.)

Chantal : (terzijde) Amai , waaraan zou ik dat verdient hebben.

Floor : Otto , ge hebt Chantal de meid vast. Daar , dat is ons Von , de vrouw des huizes.

Otto : Oei, oei. Entschuldigung .. Entschuldigung!!

Yvonne : Wie is dat Floor?

Floor : Dat is toch Otto.

Yvonne: Ik ken gene Otto!

Otto : Otto Baumhakker ,de bildhauer, aus das schönen dorf Elbigenalp in Tirol.

Yvonne : Otto?

Floor : Otto met zijne schönen auto.

Yvonne : Otto, Otto met zijne Porsche Cayenne?

Otto: Turbo , ABS, GPS.

Floor: En een zesde vitesse ..Jawohl, Jawohl!!

Yvonne : ( in zeer slecht Duits.) Och ja , natuurlijk ken ik u , der Otto aus Tirol.

Otto : (neemt de bloemen terug weg van Chantal en geeft ze aan Yvonne.) Ik heb bloemen voor de gastvrouw meegebracht.

Chantal : Helaba, gegeven is gegeven (gegeven) en terug genomen is gestolen.

Floor : (terzijde) Dedju , nu dacht ik dat hij die bloemen voor mij bijhad.

Chantal : En ik dacht, twee aanbidders op ene dag.. da's straf!

Yvonne : Oooh danke Otto..Vielen vielen dank herr Baumhakker.

Floor : Niet overdrijven Von .

Yvonne : Dat vind ik nu echt heel lief en attent !

Chantal : Ne mens een half minuut blij maken en dan.. ( weent gemaakt) Ik word daar mottig van.

Floor : Och Chantal , 't is maar een armzalig boeketje van 7 euro.

Yvonne : Viele dank. ( omhelst Otto) **(we horen een luiden donderslag .)**

Otto : (schrikt )Amai,nog donner en blitze ...kletter de kletter .

Floor : Dus braaf zijn Baumhakker, want "Dizeke" kijft. ( oude uitspraak als het onweert : Jezus kijft)  
( trekt Otto weg bij Yvonne)

Otto : Wat zagen zie? **( donderslag)**

Floor : Dat alle heilige in den hemel u in het oog houden.

Otto : (paniekerig) Onweer is gevaarlijk.. Allen met de voeten van de grond! Kom! Snel!! ( gaan allemaal ergens zitten met de voeten van de grond.)

Chantal : Als het nog erger wordt moeten we bidden. **(luiden donderslag)**

Yvonne : Begin al maar.

Chantal : Heilige...!!

Yvonne : In stilte Chantal.

Chantal : ( prevelt in stilte verder)

Vincent : (komt met een paraplu uit de keuken gelopen en gaat met geopende paraplu naast Chantal op de tafel zitten.) Wat een weer, amai!

Chantal : Met uw voeten van de grond, vlug!

Vincent : Waarom? Denkt ge dat er water gaat binnenstromen?

Otto : Nee onweer is gevaarlijk ..

Vincent :Ah ja .(trekt zijn voeten omhoog) Wie is dat?

Chantal : Otto Baumzager.

Otto : Hakker, Baumhakker.

Chantal : Floor haar verrassing.

Yvonne : Waar is meneer Jacket?

Vincent : (gaat met de voeten van de grond zitten) Ik ben driekeer rond het tuinhuisje gelopen, en me toen achter een muurtje verstopt . Jacket is toen in de gietende regen de straat opgelopen. Amai, ik ben stik kapot ,mijne fysiek is niet meer wat het geweest is.

Otto : (tegen Vincent) Aan het trainen voor de marathon?

Vincent : Nee ik werd achtervolgt door iemand die de 100 meter bokjespringen met mij wil doen. Van a hup één twee, hup één twee..

Otto : Ik niks verstaan.

Vincent : Dat geeft niet. (**Felle donderslag**, iedereen trekt de voeten nog wat hoger van de grond.)

Yvonne : Oei, dat was precies in de buurt!!

Chantal : (bidt weer hardop) Heilige Donatus, heilige..

Yvonne : In stilte Chantal.

Chantal : Ja madame maar als die heilige mij niet horen gaan ze mij ook niet kunnen helpen, éh.

Hervé : ( komt met een regenkapje op zijn hoofd uit de keuken gelopen, hij ziet Vincent niet.) Ik heb de knappe schilder hier zien binnenlopen, waar is hij? ( Vincent probeert zich achter zijn paraplu te verbergen.)

Floor : Hij euh, hij is boven op het badkamertje, hij moest naar het toiletje.

Vincent : Kaksche doen. (Chantal duwt Vincent naar achter en verbergt hem achter de paraplu.)

Hervé : Wablieft?

Floor en Chantal : (roepen) Kaksche doen!!

Hervé : Boven?

Chantal : Eerste deurtje links?

Hervé : (loopt af via de hal)

Otto : Wie was dat?

Chantal : De rode ridder die uit een album van Suske en Wiske ontsnapt is en hier toevallig voorbij komt.

Yvonne : Dat was modeontwerper Hervé Jacket. ( tegen Chantal) Waarom zegt ge dat de verver boven is, hij zit toch naast u. (tegen Vincent) Zeg kerel, ik betaal u geen 22 euro per uur om als een dood vogeltje onder ne paraplu te zitten niks.

Vincent : (tegen Yvonne) Dat doggeld, hoeveel was dat per maand schat?



Chantal : ( denkt dat het tegen haar is) Mijn dopgeld , rond de 800 euro per maand. Waarom moet ge dat weten schattie?

Vincent: Gij trekt dopgeld? En ge werkt hier in 't zwart?

Chantal : Natuurlijk ,ik verdien goed mijne kost zullen. Gaat ge mij een huwelijks aanzoek doen?

Vincent : Toch niet tijdens een onweert , dat breng ongeluk.

Chantal : Het is vandaag mijne geluksdag. Madame heeft me juist 7 euro opslag beloofd.

Yvonne : Vier euro Chantal!

Chantal : Vijf !

Yvonne : Ja, ja..

Chantal : We verstaan elkaar, éh madame? Dus vanaf nu 15 € per uur.

Vincent : En alles in het zwart?

Chantal : A ja anders verlies ik mijne dop. (geamuseerd) Niet tegen die pezewevers van de belastingen zeggen éh.

Yvonne : Ik denk dat onze "pezewever" gaat zwijgen Chantal. (tegen Vincent) Maar wat is er eigenlijk aan de hand tussen meneer Jacket en U.

Chantal : (tegen Vincent) Legt gij het uit of moet ik het doen?

Vincent : Ik zal het proberen. (staat recht) Madame, die knappe modeontwerper is zot van knappe mannen zoals ik.

Otto : (staat recht) Holalaaaa!

Floor : Zitten Otto.

Vincent : En met de beste wil van de wereld ik kan zijn liefde niet beantwoorden. Als ge begrijpt wat ik bedoel.

Yvonne : Hervé, zot van mannen? Dat kan niet.

Floor : ( plagend) Neee... (geamuseerd, praat zoals Hervé) Allee dat ziet ge toch niet aan dat drollig roze petitfourdje.

Yvonne : Ik denk zelfs dat hij verliefd is op ons Lieselotje. Ja, dat zou een schoon koppel zijn, mijn dochter de bazin van boetiek "De Roze Prins"

Vincent : Ik denk dat mijn kansen hoger liggen , schat.

André : ( kom in de tuindeur, gekleed in regenjas met kap en botten, helemaal nat en vuil. Hij praat gelaten en rustig.) 't Was om te zeggen dat de andere gasten bij de tweede donderslag in paniek naar huis zijn gevluht , dat onze parasol en de tuinstoelen bij de burens in de hof liggen, de hangmat waarschijnlijk aan de kerkentoren hangt en dat het dak van ons

tuinhuisje een reis rond de wereld is begonnen. Dat de bliksem in onze lindeboom is geslagen, onze kelder vol modder is gelopen en dat het water uit de riolering spuit en onze tuin binnenstroomt . Maar ik heb ook goed nieuws.. De kat heeft gejongd!! Vier stuks .Vier!! Drie rossen en ne zwarte.

Otto : ( staat recht) Vier stuks? Proficiat Dréke.

André : (herkent Otto)Den Otto, Otto Doorzakker aus Tirol!!

Floor : Baumhakker!

André : Ja die.. Wat komt gij hier doen?

Otto : Uberraschung.

André : Zeg dat wel. Ge blijft toch een paar dagen éh?

Otto : Als 't kan wel ..Jawohl.

André : Zeker Jawohl.. Als ge mij helpt om die smodder hier allemaal op te ruimen, moogt ge blijven zolang als ge wilt en krijgt ge ook nog kost en inwoon.( geamuseerd) En als we geen bed meer over hebben, slaapt ge maar tussen ons Von en Floor, Floor heeft nog lekker snoepjes. Als ge begrijpt wat ik bedoel!

Doek.

## Vierde bedrijf.

( de volgende morgen om zeven uur. )

( Chantal en Vincent zijn op de scène en knuffelen elkaar)

Vincent : Wij onder ons tweetjes op weekend? Maar schat toch dat gaat niet.

Chantal : Waarom niet?

Vincent : In 't weekend moet ik werken. Maar om van maandag tot vrijdag samen eens weg te gaan dat zie ik wel zitten.

Chantal : Dan gaan we samen naar de Efteling! Zalig... Sprookjesachtig.

Vincent : Efteling? Prima. Ik zal u daar wel eens voorlezen uit mijn groot sprookjesboek , u eens voorlichten met mijn "Ali baba" lamp .. U eens voorstellen aan "Holle Bolle Gijs" " Duimelot en Likkepot , Lange Jaap en Korte Knaap". Mijn toverstokje eens laten toveren en ik zet u op mijn witte schimmel en laat u al de hoeken van het park zien. Als ge begrijpt wat ik bedoel.

Chantal : ( giechelt ) Amai.

Vincent : Volgende week neem ik verlof.

Chantal : En Von mag op hare kop gaan staan ik ga mee.

Vincent : En nu ga ik nog een paar strepen papier hangen, dan is de dochter haar kamer in orde.

Chantal : Ge hebt heel de nacht gewerkt om de kelders droog te krijgen.. Zijt ge niet moe?

Vincent : (geamuseerd) Als ik verliefd ben, ben ik niet kapot te krijgen. (kust Chantal, gaat naar de hal) Seffens moogt ge mij nog een zjat koffie brengen. (af in de hal)

Chantal : Komt in orde schat. Amai dat gaat wat worden ,samen naar de Efteling. ( gaat aan de tafel zitten) Als we daar van terug zijn is mijn sprookje, ik bedoel mijn stationsromannetje af, het is deze nacht al goed opgeschoten. Ik heb zelfs al een titel. " Onweer , liefde en behang pap " door Chantal Vleugels. Klinkt goed éh? ( leest uit het boekje) Terwijl Vincent de sexyschilder te kennen gaf dat zijn liefde voor de keukenmeid en zijn drang om haar te bezitten gelijk stond met een vulkaan die op het punt stond om uit te barsten stopte de Porsche Cayenne van Otto , Otto Baumzager, die speciaal voor tante Floor uit Tirol kwam . Als verrassing had hij een hevig onweer meegebracht. Een onweer, dat lelijk heeft toegeslagen en waardoor we allen genoodzaakt waren om de nacht hier al werkend door te brengen. Maar in deze apocalyptische nacht, (tegen zichzelf) apocalyptisch, zou dat..? (staat op en gaat naar de hal en roept) Schat weet gij hoe ze apocalyptisch schrijven?

Vincent : (off) Met een sch vanachter.

Chantal : Merci schat. Met een sch..vanachter. (gaat aan de tafel zitten en leest) In deze apocalyptische nacht is er ook iets moois gebeurd. Madame Von stond te wenen voor het verwoeste tuinhuis. André haar echtgenoot streelde haar, en zei. “ Dit komen we samen wel te boven liefste” Al de bellen en klokken in Von haar jankend lichaam begonnen te rinkelen. Liefste had hij gezegd. Liefste! Von smolt van deze tedere woorden en kusten hem innig . ( tegen publiek) Allee ik wil zeggen die vrouw was content. ( leest) De jarige dochter Lot zag het en voelde dat dit hét moment was om haar liefde voor vriendin Chris te outen . (tegen publiek) Allee om te zeggen dat ze lesbisch was. ( leest verder) Eerst ongeloof, toen ontroering ,maar alles eindigde met een groepsknuffel. En toen tante Floor haar vrijer Otto voorstelde en Lot kenbaar maakte dat Floor een chalet voor haar had gekocht in Tirol kon er zelfs een borrel schnaps af. We riepen samen “Schol”!! En begonnen daarna de kelders te kuisen. ( tegen zichzelf) Ik vind het goed.. Nu moet ik nog een hoofdstuk schrijven over meneer Hervé Jacket, die mens is ook heel de nacht gebleven en die heeft afgezien.. ( We horen “ Eine kleine nachtmuziek” ) Allee mijne loverboy heeft er weer een strak tempo opzitten.

Lieselot : (off) Moet dat nu echt zoveel lawaai maken!!?

Chantal : Och god dat verliefd koppeltje ligt op de logeerkamer.

Chris : (komt uit de hal in slaapkleding.) Papierhangen , kan dat niet in stilte? Van dat gejangel wordt ik depri . (muziek stopt)

Chantal : Oei.. Ik hoor het graag.

Vincent : (off) Hoort ge misschien liever dit? ( we horen het “ Requiem”)

Chantal : Goed luisteren daar wordt ge “Zen” van.

Chris : Daar word ik mottig van ja. Stop daar mee! ( muziek stopt)

Lieselot : ( Lieselot komt in slaapkledij uit de hal) De muziekkeuze van die verver, amai zullen.

Chris : En dat midden in de nacht.

Chantal : Het is vijf na zeven.

Chris : Wel ja ,midden in de nacht.

Lieselot : Wat moeten we nu doen Chantal?

Chantal : Ja wat..Euhm ik weet iets.. Ga de jong katjes eten geven, ze zitten in een kartonendoos in de kelder.

**(Otto in korte broek (Tiroler ) en André komen van de keuken, hebben een zaag en bijl bij.)**

André : We zullen die omgebliksemde lindeboom eens vlug in stukjes zagen.

Otto : Jawolh .. zagen und hacken. ( **Otto zet via zijn Iphone muziek van “Holshackersdans” op. De twee mannen en Chantal doen een dansje . De mannen dansen af naar de tuin. )**

Chantal : Ondanks alle ellende zit de sfeer er nog goed in.

Chris : (geamuseerd) Die twee hebben precies vergeten hun pilletje in te nemen.

Lieselot :Amai.

Chris : Ik hoop dat ik zo niet word als ik wat ouder ben.

Chantal : Toch plezant.

Chris : Kom schat , we gaan ons met de poesjes bezighouden. ( gaan beiden af via de keuken)

Chantal : Voilà die zijn weer even braaf. ( We horen de mannen nog zingen, kappen en zagen op het ritme van de muziek. Chantal kijkt door het venster) Amai ge ziet dat Otto en Dréke ook verliefd zijn, ze zijn ook niet kapot te krijgen.

Yvonne : (komt uit de keuken, heeft botten aan, ziet er vuil maar strijdvaardig uit.) Chantal hebt ge al koffie gezet?

Chantal : Ja madame in de keuken staat een thermos.

Yvonne : Dank u. ( gaat de keuken in en komt terug met thermos , een aantal tassen staan op de tafel. ) Gij ook een tas?

Chantal : Graag madame. ( Yvonne schenkt koffie in.)

Yvonne : Ge zult wel moe zijn, niet?

Chantal : Ik moe? Nee madame ik ben verliefd en dan word ik niet moe. ( gaat de keuken in)

Yvonne : Ja , ik ken dat gevoel. Zalig éh?

Chantal : Goed bezig madame.

Floor : ( komt uit de tuin, heeft lange politie regenjas en botten aan en heeft een fototoestel bij) Ik heb overal foto's van gemaakt, ik hoop maar dat het rampenfonds hier tussenkomt.

Yvonne : Dat zal wel zeker. Gij ook koffie Floor?

Floor : Graag . (Yvonne schenkt koffie)

Hervé : ( komt uit de tuin , gekleed in lange regenjas en regenkapje , hij ziet er vuil, moe en belabberd en triestig uit. )

Floor : ( met fototoestel) Even blijven stilstaan poepie , en probeer nog een ietsepietsie triestiger te kijken, uw lip nog iets lager laten hangen, één oog halfdicht .

Hervé: Waarom?

Floor : Doe het maar. ( Hervé doet het) ( neemt een foto van Hervé) Voilà.. Volgens mij ziet ge er zo ellendig genoeg uit om ook van het rampenfonds te trekken.

Hervé : Serieus?

Floor : Zonder twijfel. ( maakt een foto van het schilderij) En dat staat er ook op.

Chantal : Waarom maakt ge een foto van dat schilderij Floor?

Floor : We geven het aan als beschadigde inboedel, we zeggen dat het weg is gewaaid, nat is geworden en daardoor die oog zeven centimeter is gezakt en die mond scheef is getrokken . Een kunstwerk van 4000 euro dat door het noodweer waardeloos is geworden. Ze gaan ons geloven, we gaan er van trekken, zeker weten!!

Hervé : Ik vind dat schoon, die ogen spreken en roepen emoties op , die scheve mond zwijgt , maar het zegt me iets , allee hij spreekt me aan.

Chantal : (geamuseerd) Vooral die scheven mond die niks zegt.

Hervé : Knap!

Yvonne: ( geamuseerd) Ik vind dat ook, een echte André Mantels.

Floor: ( geamuseerd) Leerling van Vincent Latex. Klinkt goed éh?

Hervé : Amai.

Chantal : Onderhandel maar eens met de kunstenaars, ik denk dat het te koop is.

Hervé : Doe ik. ( wijst naar buiten) En hebt ge van die gespierde sexykerel ook een foto gemaakt?

Floor : Wie bedoeld ge manneke?

Hervé : Herr Otto , (wijst) met zijn bijltje en zijn zaagje.

Floor : (geamuseerd) Daar mankeert niks aan, hij komt nog niet in aanmerking om van het rampenfonds te trekken.

Hervé : (bewonderend) Hoe die kan werken. Aaaaai! ( kijkt naar de tuin) Ge moet hem daar zien staan, met zijn bloot, bezweet, gespierd bovenlichaam en in zijn kort broekje. Geef me uw toestelletje eens dan kan ik een selfie met hem maken.

Floor : Niks van!

Hervé : Allee nu.

Floor : Nee zeg ik!!

Hervé : Jammer. ( kijkt naar de tuin) Kijk eens wat een kathedraal van een lichaam die Oostenrijkse Baumhakker heeft.

Floor : (kijkt ook door het venster.. geamuseerd) En in die kathedraal zoudt gij de mis wel eens willen doen zeker?

Hervé : Amai als dat zou kunnen.

Floor : Dat gaat niet lukken poepie. ( kijkt nog naar buiten) Maar ge hebt gelijk, 't is een kathedraal , daarbij vergeleken is Dréke maar een klein kappelletje zullen.

Yvonne : (geamuseerd) Een peperkoekenhuisje is mijn ventje ja . Om van te snoepen.

Floor : (tegen Chantal) Dat onweer heeft bij Von precies iets ontdooit.

Chantal : Dat al jaren in de diepvries zat.

Hervé : ( kijkt nog buiten) Ik snap het niet. De Baumhakker en het petitfourtje worden precies niet moe. En ik, ik heb pijn in mijne rug, natte voetjes en mijn armpjes zijn deze nacht zeker vijf centimeter langer geworden.

Chantal: Ge hebt ook hard gewerkt meneer Hervé.

Yvonne: Samen met Vincent.

Hervé : Ja spannend. (dromend) Maar 't is niet gelukt, ik heb Vincent niet kunnen versieren. Jammer.

Chantal : Gelukkig.

Hervé : Ik geef het op.

Floor : ( geamuseerd) Volhouden drolleken, de aanhouder wint.

Chantal : Zal 't gaan ja! Luister nu eens goed drolleken en de rest ook. ( plechtig) Vincent Latex en ik, Chantal Vleugels hebben ons zopas verloofd.

Yvonne : Serieus Chantal?

Chantal : Ja schat... Euh.. Ik bedoel we gaan samen van maandag tot vrijdag op weekend, naar De Efteling .

Yvonne : Proficiat.

Hervé : De Efteling , amai !! Holle Bolle Gijs!!.

Chantal : En “ Ali Baba” met zijn witte schimmel en zijn toverstokje.

Hervé : Oooh.. Mag ik meegaan?

Chantal : Nee!!!

Hervé : Oei , oei, ik mag ook niks van u. (gaat triestig zitten)

Floor : ( troost hem) Komt allemaal wel goed poepie.

Yvonne: Ook een tasje koffie meneer Hervé?

Hervé : ( koppig) Nee.

Chantal : Zouden de kathedraal en het peperkoekenhuisje misschien iets willen drinken?

Floor : Ik zal ze eens roepen. ( roept naar buiten) Und jetzt Kaffee!!

Otto : (off) Jawohl. Wir kommen!!

Vincent : ( komt uit de hal) Koffie? Dat zou tijd worden, ge zijt vijf minuten overtijd schat.

Chantal : Sorry , sorry .. Ga zitten schat. (schenkt koffie in)

Otto : ( komt samen met André via de tuin binnen.. heeft hemd aan, gaat naast Hervé zitten. ) Eine Zjatsse kaffee zal me goed doen.

Hervé : (bekijkt hem) Gaat ge het lindenboompje in plankjes zagen?

Otto : Nein, in stukjes.

Hervé : Gij zijt ne sterke vent éh ? ( wrijft over de rug van Otto.)

Otto : Oei ...Was habe ich jetzt an mein fahrrad hangen. ( vrije vertaling van: wat heb ik nu aan mijne fiets hangen.)

Chantal : (tegen Floor) Het wordt spannend Floor.

Floor : ( komt dicht bij Hervé staan.)

Hervé : ( blijft wrijven) Als ge zo dicht bij me zit zie ik pas hoe gespierd gij zijt.

Chantal : ( geamuseerd) Een kathedraal is het.

Vincent : (geamuseerd) De Basiliek van Koekelberg is er niks tegen.

Otto : Danken.

Hervé : Jammer dat ge uw hemdje terug hebt aangetrokken. (wrijft) Amaaai!

Floor : (klopt op Hervé zijn hand) Af ! Af!!

Hervé : Oei, oei. ( staat op en gaat tot bij Vincent) Kan ik dan met u eens onderhandelen.( legt zijn hand op de schouder van Vincent)

Vincent : Allee nu Jacketje, snapt ge het nu nog niet.. ik..

Chantal : ( klopt op Hervé zijn hand) Af! Af!

Hervé : ( tegen Chantal) Ge hebt zelf gezegd dat ik met meneer Latex moest onderhandelen.

Chantal : Heb ik dat gezegd?

Hervé : Ja met de kunstenaars , Latex en Mantels.

Vincent : Wat bedoeld ge eigenlijk?

Hervé : De prijs van dat schilderijtje, allee wat moet dat kosten?

André : ( geamuseerd) Wilt gij dat schilderij...

Vincent : ( onderbreekt hem) Kopen! Natuurlijk wil hij dat kopen!



Hervé : Zeg uwe prijs?

André : Serieus? Wel éuhm, 35 euro voor het doek en 15 euro voor de verf, dat is... Maar omdat ge deze nacht zo goed gewerkt hebt krijgt ge het van mij.

Vincent : (onderbreekt hem) Voor 4000 euro.

André : ( tegen Vincent) Ik wou het hem gratis geven.

Vincent : Zot! Vierduizend euro meneer Jacket. En dan doet ge een fantastisch koopje.

Hervé : Allee zeg.. Ik wil er u 1000 euro pus een cadeaubonnetje van 500 € van “ De Rose Prins” voor geven.

Otto : Ik geef er 2000 € voor.

Floor : Tweeduizend euro !!? .. Zot , dat is ...

Otto : Oké , drieduizend euro dan. Voor een portret van Floor mijne schattie wil ik dat wel geven.

Floor : Vind gij dat ik daar op trek?

Otto : Natuurlijk, mijne schattie in goede en.. precies ook in haar kwade dagen.

Floor : Ja , ja 3000 euro is niks te veel voor een portret van mij.

Vincent : Ik vind het te weinig.

Otto : 3200 euro! Maar dat is wel mijn laatste bod.

André en Vincent : (samen) Verkocht! ( kloppen op elkaars hand als teken van verkocht)

Floor : Amai 3200 € voor een portret van mij. Wie had dat ooit gedacht.

Yvonne : Niemand.

Hervé : Spijtig, ik had het ook graag boven mijne “Chippen Dale canapé” gehangen. Echt jammer.

Yvonne : ( heeft ondertussen het andere Picasso achtig schilderij dat **helemaal in het blauw** is geschilderd van de muur genomen) Maar hier meneer Jacket, hier dit werk is ook te koop, ik vind het persoonlijk ook heel sterk.

Vincent : Amaaai nog niet. Geweldig sterk!

Hervé : ( bekijkt het, van kortbij en verderaf) Kort bij, nee. ( gaat verder staan.) Draai het eens om. ( Yvonne laat de achterkant zien) Ik bedoel houd het eens ondersteboven. ( Yvonne laat het schilderij ondersteboven zien, Hervé gaat verder staan , eventueel in de zaal.) Ondersteboven en ver genoeg afstand, ja , nee, nee dan trekt het nog op niks.

(Lieselot en Chris komen uit de keuken hebben en klein kartonnendoosje bij)

Lieselot : Make, kijk eens..

Yvonne : Stil kind , eventjes stil.

André : (tegen Hervé) Zeg eens iets. Wat vind ge ervan?

Yvonne : Wat dacht ge van 2000 €?

Hervé : Tweeduizend € !!?

André : Er is mij al meer voor geboden, maar omdat gij het zijt....

Hervé : Nee sorry ,mijn emoties worden niet gestimuleerd , nee ik geef er niks voor.

Chris : ( geamuseerd) Ik geef 4 € ,voor de kader.

Hervé : Blauw, is zo een koude kleur éh. Brrrr. Wie heeft het gemaakt?

Vincent : Andreas Mantels in zijn blauwe periode, op een blauwe maandag.

André : ( Geamuseerd, terzijde tegen Vincent.) Ik had toen alleen maar blauw verf in huis.

Hervé : Brrr... de koude rillingen lopen over mijn rug...Nee ik kan er echt niks voor geven.

Floor : (trekt er een foto van) Da's niet erg , we gaan het aangeven bij het rampenfonds en die zullen wel betalen.

Hervé : Inderdaad, 't is een ramp.

Vincent : (tegen Otto wijzend op het andere schilderij) Maar dit meesterwerk is dus wel verkocht.

Otto : Jawohl!

André : Betaalt ge die 3200 € cash of via een overschrijving ?

Otto : Cash, als 't kan. Cash!! (neemt zijn portefeuille) Ik zit met veel zwartgeld.

Chris : Geeft hij 3200 €..Voor? Amaai meneer André .

André : (terzijde) Niet te geloven éh?

Chris : Hoeveel kunt ge er zo maken per dag?

Floor : Eén in de voormiddag en één in de namiddag. 3200€ x 2 is .. genoeg om fatsoenlijk te leven.

Otto: (geeft geld aan André en Vincent, ieder de helft.. Chantal, Floor en Hervé , Lieselot en Chris staan er rond en bekijken het schilderij.)

Vincent : (staat even met Yvonne een beetje afzijdig.) Die Oostenrijker zit ook al met zwartgeld, hij pist ook naast het potje van de belastingen. Als ik hier in functie van belastingcontroleur was had ik ne slag kunnen slaan.

Yvonne : (geamuseerd) En nu moet de zwartwerkende behanger zwijgend toekijken.

Vincent : Ja maar wacht..

Yvonne : (onderbreekt hem) Of morgen staat uwe foto in de gazet en daarboven in grote letters.. “Belastingcontroleur doet weekendwerk in ’t zwart” Volgens mij gaat de “Humo” en de “Knack” er ook over schrijven en Pano er een reportage over maken.

Vincent : Ja maar..

Yvonne : ( neemt haar gsm en laat een foto zien .) Deze foto heb ik gisteren gemaakt terwijl ge het plafond aan het verven was , schoon éh met uw verflakje op

Vincent : Gij chanteert mij.

Yvonne : En dan?

Vincent : Niks .( doet beweging dat zijn mond gesloten is.) Krikkrak.

Chantal : ( bekijkt het schilderij) En dat zijt jij Floor? Ik vind niet dat ge er op trekt.

Floor : Gij kent ook niks van kunst Chantal.

Lieselot : Heeft het ook een naam?

Vincent : Natuurlijk. “ Tante Floor op vrijersvoeten”

Alleen : Tante Floor op vrijersvoeten!!?

Vincent : Ja . ( neemt het schilderij en legt uit) Kijk, de kunstenaars , hebben met dit werk duidelijk laten zien dat verliefdheid gekke dingen met iemand doet. De twee ogen die bewust uit balans zijn gezet , illustreren duidelijk dat verliefdheid stekeblind maakt. De scheve mond betekend dat men tijdens deze fase voortdurend onzin uitkraamt . En de grote oren zijn een teken dat men dan alleen hoort wat men graag hoort.

André : (geamuseerd) Als ge begrijpt wat hij bedoeld.

Otto : Ik heb het gehoord , maar niet begrijpt. Wilt ge het nog eens langzaam herhalen?

Vincent : Ik zal alles op mail zetten en het u doorsturen Baumhakker .

Otto : Jawohl .

Vincent : (zwaait met het geld) 1600 euro ..Wij gaan morgen de Efteling onveilig maken ,schat.

Chantal : (giechelend) Lange Jaap uit zijn tent lokken.( lopen giechelend af in de tuin)

André : ( giechelend) Ja, ja .. ( neemt Yvonne vast) Dat kunt gij misschien ook eens proberen schatje.

Yvonne : Wat ?

André : Lange Jaap uit zijn tent lokken. ( zwoel) Als ge begrijpt wat ik bedoel?

Yvonne : Nee Dréke , ik ga niet naar de Efteling!

André : Maar...

Yvonne : Nee.

Lieselot : ( de twee meisje hebben er plezier in) Make, onze pa bedoeld ...

Yvonne : Laat dat verliefd koppel toch alleen gaan.

Chris : (tegen Otto) Erg éh?

Otto : Heel erg.

Chris: (gaat met het doosje tot bij Hervé die aan de tafel zit en zet het doosje voor hem) Kunt gij hier even voor zorgen meneer Jacket? Lotje en ik gaan eens kijken of de slaapkamer in orde is.

Yvonne : Zijt voorzichtig éh.

Chris : Het kan gene kwaad Von. (giechelend af in de hal) ( laat zich nog even zien) Ah ja Floor, ik kan verlof krijgen en ga dus mee naar Tirol. Het gaat plezant worden. (af in de hal)

Floor : Oké. (tegen Otto) En welk plezant spelletje gaan wij seffens spelen?

Otto : Boom verder in stukjes zagen .

Floor : Zagen kunt ge morgen nog, schattie .(knuffelt Otto.)

Hervé : ( Zit triestig aan de tafel en kijkt in het doosje) En wat schiet er voor mij over. Vier pasgeboren katten. En volgens mij zijn het allemaal kattinnen. ( de bel gaat)

Yvonne : Ga eens kijken wie dat is Dréke. ( André af in de hal)

André : ( komt terug) Er staan twee knappe mannen voor de deur.

Hervé : ( springt recht) Zal ik wel opendoen. ( loopt af via de hal)

André : Van Jehova denk ik.

Floor : Oei.

Lieselot : ( komt samen met Chris uit de hal .Ze heeft een stuk behangpapier met kinderfiguurtjes vast.) Ma, kijk eens .

Chris : Die behanger heeft het verkeerde papier op Lotje haar kamer gehangen.

Yvonne : Allee, allee, dat kan toch niet!!

(André , Yvonne, Floor , Otto , Lieselot en Chris gaan naar de tuindeuren en roepen.)

Floor : Hey verver!

André : Mislukte Van Gogh!!.

Chris : Hier komen! Hier!

Otto : Und ein bitteke snel ,rap!!

Vincent : ( samen met Chantal in de tuindeur) Wat scheelt er? Is ' t oorlog?

Chris : Ge hebt het verkeerde papier op Lieselot haar kamer gehangen.

Vincent : Maar dat ..

André : Ge gaat nu het juiste papier halen en deze avond is ons Lotje..

Yvonne : Lieselotje.

André : Ons Lieslotje haar kamer pico bello in orde.

Yvonne : Zonder dat het ons een euro meer kost.

Floor : Ge zet Wolfgang zijne rappe retteketet muziek maar op .

André : Dat het wat vooruit gaat.

Chris : Wij zullen dat kindertekeningpapier dat er nu hangt, al van de muren trekken.(  
Lieselot en Chris gaan af in de hal)

Vincent : Ja maar..

Otto : ( roept ) Haben du da's nicht verstanden!!! ( vrije vertaling)

Vincent : Jawohl !! U niet opjagen . Gaat ge mee ander papier halen schat?

Chantal : Ja .(neemt haar schriftje dat op de kast ligt en geeft het aan Floor) Hier Floor lees ondertussen mijn boekje maar, het laatste bladzijden gaat over u. Als er taalfouten instaan moogt ge ze verbeteren.

(samen met Chantal af via de keuken.)

Floor : (leest.)Onweer, liefde en behang pap!! Door Chantal Vleugels... En toen ik zag hoe de oudjes, Floor en Otto Baumzakker elkaar omhelsde. (tegen Otto) Oudjes ?

Otto : Baumzakker?

André : (geamuseerd) Ik denk dat ze het over u tweetjes heeft .

Floor : Nondedju! Oudjes! (leest) Ze prevelde lieve woordjes gaven elkaar kusjes en liepen hand in hand door de verwoeste tuin die voor hen beiden toch nog het aardsparadijs was. De verliefdheid popelde in hun hartjes.

Otto : (geamuseerd) Wat is popelde? Is dat..?

André : (geamuseerd) Nee.. Niet wat gij denkt Baumzakker.

Floor : Stil. ( leest verder) En ja, op hun ouden dag lachte het leven hen nog toe. Het noodweer had de twee oudjes nog dichterbij elkaar gebracht. De derde leeftijd bejaarden genoten. ( tegen de andere) Nondedju ! Derde leeftijd bejaarden. We zullen seffens eens gaan bewijzen dat we nog niet versleten zijn!!

Otto : Jawohl! (terzijde tegen Floor) Zal ik mijn valse tanden uitdoen schattie?

Floor : Da's goed. Maar doe uw hoorapparaat maar aan, anders verstaat ge me niet en moet ik alles drie keer zeggen.

( André en Yvonne hebben er plezier in)

Hervé : ( komt stralend terug binnen) Amai twee knappe gasten. Ze zeiden iets over het laatste oordeel , maar ik heb gezegd dat ik over niemand oordeel. Alle mensen zijn voor mij gelijk. Als ge begrijpt wat ik bedoel?

Floor : Wij begrijpen u poepie.

Hervé : En vriendelijke jongens , amai.. ik heb mijn ogen de kost gegeven. ( neemt de doos met de katjes) Kom poesjes we gaan naar huis, die gasten komen bij mij ook nog langs, voor een goed gesprek. ( gaat af via de keuken) Salukes schatjes.

Floor : Schoon als ge ne mens met een vriendelijk gezicht en vier jong katten blij kunt maken.

Otto : Ja, ja. ( neemt Floor vast)Du bist meine katze!

Floor : ( doet een kat na) Whaaaaw.

Yvonne : ( geamuseerd) Oei, oei.. ze krijgen het oud zot.

André : (ontgoocheld) Ja zij wel ja. Zij wel...Maar..Ik euh, wij..niks éh niks.

Yvonne : Hoe bedoeld ge ?

Otto : Du bist ne sukkel Andreas.

Floor : Ik zou het haar iets duidelijker vragen Dré.

André : Ge bedoelt dat van uit die tent lokken?

Floor : Dat ja, hare frank is niet gevallen, denk ik.

Yvonne : Wat bedoeld ge .

André : Wel.. ik dacht zo...

Yvonne : (denkt na, begint te giechelen en zegt tegen Dréke) Wacht eens Dréke.

André : Ja ik wacht al een hele tijd.

Yvonne : (geamuseerd) "Lange Jaap" uit zijn tent te lokken. Bedoelt ge daarmee.. dat...?

Floor : Ja Von, dat bedoelt hij daarmee. Jaaa!!

Otto : Ik versta niet alles , maar dat had ik zelfs verstaan.

Yvonne : Bedoelt ge..? ( André knikt geamuseerd) Zeg dat dan ineens éh poepie. (trekt Dréke richting hal.) Wacht!

André : Niks wachten.

Yvonne : Eerst mijn botten uitdoen.

André : Houdt ze maar aan, ik vind dat sexy. ( gaan samen giechelend af in de hal.)

Floor : Hare frank valt laat, maar hij valt toch nog. Daar zijn we even vanaf. ( verleidelijk tegen Otto.) Samen doucheje pakken?

Otto : Jawohl . (knuffelen elkaar) Misschien eerst een schnapsje drinken?

Floor : Schnapsje drinken? Oké , maar niet meer dan twee borrels.

Otto : Twee?

Floor : Niet zoals vorige keer oude Baumzakker, toen hebben we een ganse fles leeggemaakt en zijn we met een stuk in ons voeten inslaap gevallen vooraleer “Korte knaap” uit zijn tent was .. Als ge begrijpt wat ik bedoel. ( hebben er samen plezier in.)

Otto : Jawohl! Dan niet meer dan twee borrels. Kom mijne katze.

Floor : Wacht even.

Otto : Maar..

Floor : (gaat naar de haldeur) Ik moet nog even naar buiten.

Otto : Waarom?

Floor : (geamuseerd.) Nog vlug een proces schrijven , want uwe auto staat verkeerd geparkeerd . Als ge begrijpt wat ik bedoel!!

Doek